

Örvendjétek Istennek, a mi segítőnknek,
ujjongjatok Jákob Istenének.
Kezdjétek énekelni és szóljon a dob,
a szép hangú lant és a hárfa.

Zsolt 81,2-3

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mértékadó
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXX. évf. 30. • (3961.)
2024. július 28. • Ára 420 Ft

Isten közel van az élet minden szakaszában

Ferenc pápa üzenete a nagyszülők és idősek negyedik világnapja alkalmából

„Ne hagyj el öregkoromban”
(vö. Zsolt 71,9)

Kedves Testvéreim!

Isten nem hagyja el gyermekeit, soha! Akkor sem, amikor életkorunk előrehalad és erőnk megfogyatkozik, amikor hajunk megöszül és társadalmi szerepünk csökken, amikor életünk kevésbé termékeny válik s akár hasztalannak is tűnhet. Ő nem a külsőt nézi (vö. 1Sám 16,7), és nem áll olyanokat választani, akik sokak szemében jelentéktelenek. Egyetlen követ sem vet el, sőt, a „legrégebbiek” adják azt a biztos alapot, amelyre az „új” kövek támaszkodhatnak, hogy együtt építsék a lelki házat (vö. 1Pét 2,5).

Az egész Szentírás az Úr hűséges szeretetének elbeszélése, amelyből egy vigasztaló bizonyosság válik nyilvánvalóvá: Isten folyton megmutatja nekünk irgalmát, mindig az élet minden szakaszában, minden körülmények között, még árulásainkban is. A zsolttárok tele vannak az emberi szív ámulatáival Istenen, aki elégtelenségünk ellenére is gondunkat viseli (vö. Zsolt 144,3-4). A zsolttárok biztosítanak bennünket arról, hogy Isten az anyaméhtől kezdve szövi életünket (vö. Zsolt 139,13), és hogy az alvilágban sem hagyja el (vö. Zsolt 16,10).

Így biztosak lehetünk abban, hogy öregkorunkban is közel lesz hozzánk, annál is inkább, mert a Bibliában az öregkor elérése az áldás jele.

A zsolttárokban azonban ezt a fájdalmas könyörgést is megtaláljuk: „Ne vess el öregkoromban” (Zsolt 71,9). Erős, igen kemény megfogalmazás. Jézus rendkívüli szenvedését juttatja eszünkbe, aki így kiáltott fel a kereszten: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” (Mt 27,46) A Bibliában tehát ott találjuk annak bizonyosságát, hogy Isten közel van az élet minden szakaszában, ugyanakkor az elhagyatottságtól való félelmet is, különösen öregkorban és fájdalom idején. Ez nem ellentmondás. Ha körülnézünk, könnyen meggyőződhetünk arról, hogy ezek a kijelentések több mint nyilvánvaló valóságot tükröznek. A magány igen gyakran keserű társa életünknek, az idősek és nagyszülők életének. Buenos Aires-i püspökként sokszor ellátogattam az idősek otthonába, és láthattam, milyen ritkán látogatják meg az ott lakó embereket: egyesek hosszú hónapok óta nem látták szeretteiket.

Ennek a magánynak számos oka van: sok országban, különösen a legszegényebekben, az idősek azért maradnak egyedül, mert gyermekeik kénytelenek kivándorolni.

(Folytatás a 2. oldalon)

Fotó: Merényi Zita

Egerszalóki Ifjúsági Találkozó és Lelkigyakorlat Harmóniában a valósággal

Idén július 18. és 21. között rendezték meg az Egerszalóki Ifjúsági Találkozót és Lelkigyakorlatot, amelynek mottója „József az igaz ember” (Mt 1,19) volt. Kármelhegyi Boldogasszonynak, a szalóki templom titulusának búcsúnapján látogattunk el a találkozóra, ahol Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök tartott előadást, és ő volt a búcsú mise főcelebránsa is.

Július 18-án Kerényi Lajos piarista szerzetes, a találkozó alapítója tartott előadást, majd aznap este Tertyák Csaba egri érsek mutatott be szentmisét. Homíliájában Szent Józsefről tanított, az álmairól, és arról, hogy ki az igaz ember. Pénteken Szabó József miskolc-diósgyőri plébános tartott előadást a résztvevőknek, az esti szentmisét pedig az Egri Főegyházmegye újmisési papjai mutatták be.

(Tudósításunk a 3. oldalon)

Ékesíteni és ékesedni

Szentjánosbogár-tábor Mocsán

A Szentjánosbogár Lelki Napok helyszíne a Kisalföld keleti szegletében fekvő település, Mocsán. Mintegy száz fiatal várnak ide, vezető és résztvevő „bogarakat”, akik közösségekben egymással és Istennel, játékokban, megosztásban, szolgálatban „feltöltik lámpásaikat, hogy majd egész évben világítani tudjanak”. Július 14-én megízlelhetjük a táboruk pezsgő életét.

Sík vidéken, szántóföldek között kanyarog az akácfa szegélyezte út Tatárról Mocsán felé. A templom kimagaslik a házak közül, a plébánián azonban csak annak köszönhetően

találjuk meg, hogy Koronkai Zoltán SJ tábori pap és Finta Zsolt, a Váci Egyházmegye diakónusa vendégváróként a kapuban állnak.

(Folytatás a 11. oldalon)

Mindent Jézussal szeretnék látni

Az aranymisés Dúl Gézával beszélgettünk

Ötvenévi Istennek odaadott szolgálat, egy tevékenységben gazdag élet. Mi indította el, és mi tartotta meg az úton? Miben látja a papi hivatás legfőbb értékét és célját? Dúl Géza aranymisés nyugalmazott plébánossal, a magyarországi cigánymisszió „atyjával” beszélgettünk.

Közös szentmisén vettünk részt, élénkeltük a Te Deumot abban a templomban, ahol annak idején pappá szentelt bennünket Bánk József püspök úr. Betegségemből lábadozva hónapok óta ez volt az első szentmise, amit végig tudtam állni. Mi minden évben közösen ünnepeltük a szentelési évfordulónkat. A szentmise végén mindenki tartott egy rövid beszámolót az elmúlt évről. Idén arról is vallottunk, hogy mit jelent számunkra az aranymise. Nagyon szép beszámolók hangzottak el.

– Aranymisés paptestvéreivel találkozott a beszélgetésünk előtt. Hogyan ünnepeltek?

– Ötven évvel ezelőtt tizenegyünket szenteltek pappá, az egri szeminárium végzősei voltunk. Most ötven tudtunk együtt ünnepelni: Varga Lajos püspök, Nagy Károly, Tamás József, Mészáros József és jómagam. Hárman már meghaltak közülünk, hárman pedig nem tudtak eljönni.

– Ön miről beszélt?

– A papságomban fontos volt számomra a cselekvés. A Mária Rádió, a cigánypasztoráció, a plébániái szolgálat mind egyfajta cselekvés volt.

(Folytatás a 9. oldalon)

PARIS 2024

Ferenc pápa üzenete az olimpiára
2. oldal

Új püspök a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegyében
5. oldal

Pietro Parolin bíboros Odesszába látogatott
7. oldal

ISSN 0133-1205

9

770133120548

Isten közel van az élet minden szakaszában

Ferenc pápa üzenete a nagyszülők és idősek negyedik világnapja alkalmából

(Folytatás az 1. oldalról)

Vagy gondolhatunk a sok háborús konfliktusra: hány idős ember marad egyedül, mert a férfiaknak – fiataloknak és felnőtteknek – harcolniuk kell, a nők pedig, különösen a kisgyermekes édesanyák, elhagyják az országot, hogy biztonságot nyújtsanak gyermekeiknek. A háború által elpusztított városokban és falvakban sok idős ember marad egyedül, az élet egyetlen jeleként olyan területeken, ahol az elhagyatottság és a halál uralkodik. Aztán a világ más tájain egyes helyi kultúrákban mélyen gyökerezik egy olyan tévhit, mely ellenséges érzelmeket ébreszt az idősekkel szemben, akiket azzal gyanúsítanak, hogy boszorkánysághoz folyamodnak, és elveszik a fiatalok életenergiáját; s ezért, ha egy fiatal idő előtti meghal, megbetegszik, vagy ha balszerencse éri, valamelyik idős embert teszik felelőssé érte. Ez ellen az elképzelés ellen küzdeni kell, és ki kell ezt irtani. Ez az egyik olyan alaptalan előítélet, amelytől a keresztény hit megszabadított bennünket, és amely tartós generációs konfliktust táplál a fiatalok és az idősek között.

Ha belegondolunk, ez az öregekkel szemben megfogalmazott vád, hogy tudniillik „ellopják a jövőt a fiataloktól”, ma mindenhol erősen jelen van. Más formában a fejlettebb és modernebb társadalmakban is megtalálható. Például ma már széles körben elterjedt az a nézet, hogy az idősek a fiatalokra terhelik az általuk igényelt gondozás költségeit, s ily módon forrásokat vonnak el az ország fejlődésétől s így a fiataloktól. Ez a valóság torz fel fogása. Mintha az idősek életben maradása veszélyeztetné a fiatalok életét. Mintha a fiatalok segítése szükségszerűen azzal járna, hogy elhanyagoljuk, sőt, háttérbe szorítjuk az időseket. A generációk közötti ellentét megtévesztés és a szembeállítás kultúrájának mérgezett gyümölcse. A fiatalok és az idősek szembeállítása elfogadhatatlan manipuláció: „Az életkorok egy- sége forog kockán, vagyis az a valódi

viszonyítási pont, amely az emberi életnek a maga teljességében történő megértéséhez és értékeléséhez szükséges” (Katekézis, 2022. február 23.).

A fentebb idézett zsoltár – melyben az ember azért könyörög, hogy Isten ne hagyja magára öregkorában – egy olyan összeesküvésről beszél, amely az idősek élete köré szövődik. Túlzónak tűnhetnek ezek a szavak, de érthetővé válnak, ha figyelembe vesszük, hogy az idősek magánya és eltaszítása nem véletlen és nem elkerülhetetlen, hanem olyan – politikai, gazdasági, társadalmi és személyes – döntések eredménye, amelyek nem ismerik el minden egyes ember végtelen méltóságát „a körülményektől függetlenül, bármilyen állapotban vagy helyzetben legyen is” (Dignitas infinita nyilatkozat, 1). Ez akkor történik meg, amikor mindenkinek elvész az értéke, és az emberek csak költséggé, egyes esetekben túlságosan magas költséggé válnak. Ami még rosszabb, hogy gyakran maguk az idősek is alávetik magukat ennek a mentalitásnak, tehernek tekintik magukat, és ők maguk kívánják félrehúzódní.

Ma már sok olyan nő és férfi van, aki saját személyes kibontakozását a

lehető legönállóbb és másoktól független létben keresi. A közösséghez tartozás válságban van, az egyéniségek kapnak egyre nagyobb súlyt; a „mi”-ről az „én”-re váltás korunk egyik legnyilvánvalóbb jele. A család, mely az első és legradikálisabb tiltakozás az ellen az elképzelés ellen, hogy egyedül is boldogulhatunk, ennek az individualista kultúrának az egyik áldozata. Ahogy azonban az ember megöregszik, ahogy ereje alábbhagy, az individualizmus délibábja, az az illúzió, hogy nincs szükségünk senkire, és hogy kapcsolatuk nélkül is boldogulhatunk, annak bizonyul, ami; az ember ezzel szemben ráébred arra, hogy mindenre szüksége van, de most már egyedül van, segítség nélkül, anélkül, hogy lenne kire támaszkodnia. Erre a szomorú felfedezésre sokan akkor jutnak el, amikor már túl késő.

A magány és a leselejtezés visszatérő elemeivé váltak annak a közegnek, amelyben élünk. Ezeknek többféle gyökere van: egyes esetekben programozott kirekesztésnek, egyfajta szomorú „társadalmi összeesküvésnek” az eredménye; más esetekben sajnos az egyén saját döntéséről van szó. Megint máskor úgy szenvedjük el

őket, hogy úgy teszünk, mint ha önálló döntésünkről lenne szó. Egyre inkább „elvesztetjük a testvériség ízét” (Fratelli tutti enciklika, 33), és már az is nehezünkre esik, hogy valami mást képzeljünk el.

Sok idős embernél láthatjuk azt a lemondó csüggedést, amelyről Rut könyve szól, amikor elbeszéli az idős Noémi történetét, aki férje és gyermekei halála után arra biztatja két menyét, Orpát és Rutot, hogy térjenek vissza saját hazájukba és otthonukba (vö. Rut 1,8). Noémi – mint sok mai idős ember – fél attól, hogy egyedül maradjon, mégsem tud mást elképzelni. Özvegyként tisztában van azzal, hogy a társadalom szemében keveset ér, és meg van győződve arról, hogy teher a két fiatal számára, akik előtt – vele ellentétben – még az egész élet ott áll. Ezért úgy gondolja, jobb, ha félreáll, és ő maga biztatja fiatal menyeit, hogy hagyják el, és máshol építsék jövőjüket (vö. Rut 1,11–13). Szavai azokat a megváltoztathatatlan tünő társadalmi és vallási szokásokat tükrözik, amelyek meghatározzák a sorsát.

A bibliai elbeszélés ezen a ponton két különböző választási lehetőséget mutat be Rut kérésével s így az öregséggel szemben. Az egyik meny, Orpa, aki szintén szereti Noémit, szeretettel megcsókolja, de elfogadja a számára is egyetlen lehetséges megoldásnak tűnő döntést, és elindul a maga útján. Rut viszont nem szakad el Noémitől, és meglepő szavakkal fordul hozzá: „Ne kényszeríts, hogy elhagyjalak” (Rut 1,16). Nem fél szembefordulni a szokásokkal és a közvélekedéssel, érzi, hogy annak az idős asszonynak szüksége van rá, és bátran mellette marad, ami mindkettőjük számára egy új út kezdete lesz. Rut arra tanít mindannyiunkat – akik hozzászoktunk ahhoz az elképzeléshez, hogy a magány elkerülhetetlen véget ér –, hogy a „Ne hagyj el!” kérésre lehet azt válaszolni, „Nem hagylak el!” Nem habozik felfogat-

ni a megváltoztathatatlan tünő valóságot: az egyedüllét nem lehet az egyetlen alternatíva! Nem véletlen, hogy Rut – aki az idős Noémi közelében marad – a Messiás őse (vö. Mt 1,5), Jézusé, az Emmanuélé, aki a „velünk lévő Isten”, aki minden embernek elhozza Isten közelségét, bármilyen körülmények között éljen és bármilyen életkorú legyen is. Rut szabadsága és bátorsága új útra hív bennünket: kövessük az ő nyomdokait, ezzel a fiatal külföldi nővel és az idős Noémivel induljunk útnak, ne féljünk megváltoztatni szokásainkat, és másfajta jövőt elképzelni öregeink számára! Köszönetet mondunk mindazoknak, akik oly sok áldozat árán is ténylegesen követik Rut példáját, és gondoskodnak egy idős emberről, vagy egyszerűen csak nap mint nap kimutatják közelségüket azoknak a rokonoknak vagy ismerősöknek, akiknek már nincs senkijük. Rut úgy döntött, hogy közel marad Noémihez, és áldást nyert: boldog házasságot, utódot, földet. Ez mindig és mindenre igaz: ha közel vagyunk az idősekhez, és elismerjük a családban, a társadalomban és az Egyházban betöltött pótolhatatlan szerepüket, mi is sok ajándékot, sok kegyelmet, sok áldást kapunk!

Ezen a nekik szentelt negyedik világnapon fejezzük ki gyengéd szeretetünket a nagyszülők és az idősek iránt családjainkban, látogassuk meg a csüggedőket, akik már nem reménykednek abban, hogy lehetséges másfajta jövő! A leselejtezéshöz és magányhoz vezető önző magatartással állítsuk szembe annak az embernek a nyitott szívét és örömteli arcát, akinek van bátorsága kimondani: „Nem hagylak el!”, és elindulni egy másfajta úton!

Imáim kíséretében áldásomat adom mindnyájatokra, kedves nagyszülők és idősek, és mindazokra, akik közel vannak hozzátok. Kérlek benneteket, ti se feledkezzetek el imádkozni értem.

Kelt Rómában, a lateráni Szent János-nál, 2024. április 25-én.

Forrás: MKPK Családügyi Bizottság
Fotó: Vatican News

Elítélik a Donald Trump elleni merényletet és az erőszakot

A Szentzsék és az amerikai püspökök is nyilatkoztak

A Szentzsék aggodalmának adott hangot a merényletkísérlet miatt, amelyet Donald Trump volt amerikai elnök, republikánus elnökjelölt ellen követtek el július 13-án, szombaton Pennsylvania államban.

A támadásban meghalt a választási gyűlés egyik résztvevője, ketten pedig megsebesültek. Joe Biden elnök, illetve Timothy Broglio érsek, az Amerikai Egyesült Államok Katolikus Püspöki Konferenciájának elnöke is elítélte a történeteket: nem szabad erőszakhoz folyamodni a politikai viszályok megoldására – jelentette ki az egyházfő.

Donald Trump szerencsésen megmenekült, a fülén érte a lövés. A húszéves merényletlőt a helyszínen lelőtték. Az eset megrázta a közvéleményt a novemberi választásokra készülők és erősen megosztott Egyesült Államokban. A történetek nyugtalanítják a Szentzséket is: július 14-én újságírói kérdésekre válaszolva a vatikáni sajtóközpont reagált a merényletkísérletre. „A Szentzsék aggodalmát fejezi ki a (római idő szerint – a szerk.) tegnap éjjel történt erőszak miatt, amely megsebesíti a személyeket és a demokráciát, szenvedést és halált okozva. A Szentzsék együtt imádkozik az Egyesült Államok püspökeivel Amerikáért,

az áldozatokért és az ország békéjéért, hogy soha ne kerekedjen felül az erőszak.”

Donald Trump korábbi elnök és republikánus elnökjelölt szombaton 18 órától a Pennsylvania állambeli Butlerben tartott nagygyűlést. A lövések néhány perccel azután dördültek el, hogy a politikusbeszélni kezdett. A titkosszolgálat emberei ezt követően azonnal körbevétek, és védőgyűrűt vontak a volt elnök köré. Donald Trump a saját lábán hagyta el a helyszínt. A támadás után pánik alakult ki a közönség körében, ezért Trump felemelt ököllel intett feléjük, jelezve, hogy jól van. A lövöldözés során a választási gyűlés egyik résztvevője meghalt, két ember pedig megsérült. A támadó, akinek sikerült kijátszania a biztonsági ellenőrzést, az egyik közeli épület tetején bújt meg, onnan

adta le a lövéseket. A húszéves Thomas Matthew Crookost a helyszínen lelőtték.

Joe Biden hivatalban lévő elnök reagált a támadásra. Az X.com (Twitter) közösségi oldalon kijelentette: „Nincs helye ilyen erőszaknak Amerikában. Az egész nemzetnek el kell ítélnie ezt.” Elítélő nyilatkozatokat tettek közzé világszerte a politikai vezetők, köztük a magyar kormányfő is. Az Egyesült Államok Katolikus Egyháza is hallatta hangját. „Püspöktestvéreimmel együtt elítéljük a politikai erőszakot, s felajánljuk imáinkat Trump elnökért és mindazokért, akiket megöltek vagy megsebesítettek” – írja nyilatkozatában Timothy Broglio érsek, az amerikai püspöki konferencia elnöke. A főpásztor már júniusban hasonlóképpen nyilatkozott a feszült helyzettel kapcsolatban: „Amerika sokkal többre képes. Nem lehet semmilyen indok arra, hogy erőszakhoz folyamodjunk politikai kérdések megoldására.” Az ellentéteket „erőszak nélkül és hatékony módon kell feloldani: párbeszéddel, szavazással, békés tiltakozással”. Az erőszak végül „ártatlan áldozatokat” követel, alássa „a rendet és a jogállamot” – figyelmeztetett az amerikai érsek.

Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican Media

Az olimpia a békét hirdeti, nem a háborút

A Szentatya július 21-én a sportolók a béke hírnökei Szent Péter téren összegyűlt és jó példaképek legyenek a hívőkkel együtt imádkozó fiatalok számára.

ta el az *Úrangyala* imádságot. Beszédében Ferenc pápa kifejezte: a közelgő olimpiai és paralimpiai játékok adjanak lehetőséget arra, hogy fegyverszünetet kössenek a folyamatban lévő háborúkban, és hogy a sportolók a béke hírnökei legyenek.

A Szentatya a következő szavakkal fordult a jelenlévőkhez és minden emberhez az *Úrangyala* elimádkozása után:

Kedves testvéreim! Ezen a héten kezdődik az olimpia Párizsban, melyet a paralimpia követ. A sportnak nagy társadalmi ereje is van, mely képes békésen egyesíteni a különféle kultúrájú embereket. Kívánom, hogy ez az esemény annak a befogadó világnak a jele legyen, amelyet építeni kívánunk, és hogy tanúságtételükkel

Különösen azt kívánom, hogy az ősi hagyományt követve az olimpia tűzszünetre adjon alkalmat a háborúkban, a béke iránti őszinte vágyunkat bizonyítva általa.

A párizsi olimpiát július 26. és augusztus 11., a paralimpiát pedig augusztus 28. és szeptember 8. között rendezik. A párizsi olimpiai játékokon 10 500 sportoló, 206 nemzet 32 sportágban méreteti magát, és 329 aranyérem talál gazdára.

Fordította:
Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

A BIBLIA ÜZENETE

A csoda mindig
többes számú

Jn 6,1–15

Amikor csodákra várunk, mert szükségét szenvedünk, általában nagyon konkrét elképzeléseink vannak. Pontosan tudjuk, minek kellene megtörténnie ahhoz, hogy jobbra forduljon a sorunk. Gyógyulásért imádkozunk a betegségben, segítségért anyagi szükség idején, kapcsolataink válságakor belátásért. Pedig sokan mondják, hogy csodákra várni valójában Isten elleni lázadás. Mintha nem akarnánk elfogadni az akaratát. Alkudozunk vele, hátha jobb belátásra bírhatjuk Istent, és akkor majd csodát tesz: megváltoztatja a világ folyását. Én hiszem, hogy vannak ilyen alkuk. Mi személyes Istenben hiszünk, aki nemhogy odafigyel ránk néha, ha erősen kérjük, hanem mindenben jelen van. Életem minden pillanata benne történik: az elfogadások éppúgy, mint az alkudozások. Élő Istenben hiszek, aki nemhogy kapcsolatba lép velem, hanem ő maga a kapcsolat. A csoda ebben a kapcsolatban – furcsa ezt így leírni – magától értetődő.

A csodálatos kenyérszaporítás története a csodának arról az oldaláról tanít, amely segíthet nekünk abban, hogy túllépünk a csodákkal kapcsolatos emberi, éppen ezért legtöbbször kicsinyesen konkrét elképzeléseinken. Mi rendszerint tudjuk, hogy mire lenne szükségünk, mint ahogy Fülöp apostol is pontosan kiszámolta, hogy legalább kétszáz dénár értékű kenyér kellene az összesereglett tömeg ebédjéhez. Az evangéliumi történetben azonban Jézus e kétszáz dénár árú kenyérnél sokkal több mindent ad. Csodák sorozata történt ott és akkor. Fel sem tudom sorolni, mennyi apró mozzanat.

Kezdvé azon, hogy a tömeg bizonyára érezte, ott fenn a hegyen túl sokan vannak, és nincs utánpótlás. Az emberek éhesek voltak, mégsem lázadoztak, mégsem széledtek

szét, nem rendeztek tömegjelenetet, hanem körülvették Jézust, sőt a tanítványok szavára engedelmesen letelepedtek. Aki próbálkozott már tömegek irányításával, tudja, hogy ez maga a csoda.

Mint ahogy csoda az is, hogy annál a fiúnál volt öt kenyér és két hal. A fiatal fiúk a legritkábban szoktak annyira előre gondolkodni, hogy ebédet csomagoljanak maguknak. Sőt, ez a fiú – aki honnét tudhatta volna, hogy mi fog történni – mindent odaadta. Egyetlen kenyérdarabot sem tartott meg magának, pedig éhes lehetett. És nemde az ember azért egy halat még akkor is megtart magának, ha minden mást önzetlenül bead a közösbé?

Milyen érdekes az is, hogy András apostol fölfigyelt erre a fiúra. Most is ő közvetít Jézus felé, mint annak idején, amikor testvérének, Simon Péternek hírül vitte: „Megtaláltuk a Messiást!” András apostol figyelmes, tud olvasni az őt körülvevő világ jelenségeiből. A megkülönböztetés csodája működik benne.

És ebben az evangéliumban a természet is a csoda része. Az evangélista pontosan emlékszik erre a jelenetre, és megmaradt benne, ami egy kopár hegyen vagy szárazabb vidékeken nem magától értetődő. Ezért meg is jegyzi a mai evangéliumi szakasz közepén egy rövid mondattal: „Sok fű volt azon a helyen.” Vajon a porba vagy a sziklák közé leültek volna az emberek? Bizony, ahhoz, hogy egy csoda megtörténhessen, minden apró részletnek közre kell játszania. A csoda mindig többes számú. Arról tanúskodik, milyen nagy gondossággal van jelen Isten. Az ő figyelmessége sokkal aprólékosabb, mint a mi elvárásaink. Talán ezért is nehéz észrevenni.

Juhász-Laczik Albin OSB

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (30.)

A nagy ünnepekre böjttel készülünk Görögkatolikus Egyházunkban. Így van ez – és így természetesen – húsvét és karácsony előtt. Az előbbi esetében nem is csak negyven napig tart a böjt, hanem ennél jóval tovább, főleg, ha az előkészítő időt is hozzávesszük. Az utóbbival kapcsolatban viszont érvényes a szigorúan vett negyven nap. Ezek mellett a nagy ünnepeink közé tartozik Szent Péter és Szent Pál főapostolok napja (június 29.), amire szintén böjttel készít fel bennünket Egyházunk. Ebben az esetben érdekes, hogy a kezdete nincs pontosan megszabva, csak a vége. Ugyanis ez a pünkösdt követő mindenszentek vasárnapja utáni hétfőn kezdődik, és az ünnepig tart. Így tehát lehet egészen rövid és egészen hosszú is, attól függően, hogy az adott esztendőben mikor ünnepeink a húsvétot.

A felsorolt három böjti időszak mellett létezik Egyházunkban egy negyedik is, amit nagyboldogasszonyi böjtnek nevezünk. Ennek pontosan meghatározott az időtartama, ugyanis szigorúan két hét: augusztus 1-jétől 15-éig tart. A nagy ünnepre tehát ebben az esetben is böjttel igyekszik felkészíteni minket Egyházunk. Ősi magyar elnevezése szerint „Nagyboldogasszony” ünnepéről van szó, amit a bizánci egyházban „az Istenszülő elhunytja és menyenybevétele” címmel illettek, rövidebben pedig „az Istenszülő elszenderedése” névvel láttak el. Tényleg megérdemli az ünnepek sorában a helyét, mert Márián keresztül a mi emberi életünk beteljesedését is elénk tárja.

Böjt és imádság. Nemcsak a gonosz kiűzésének (Mt 17,29), hanem lelki életünknek is alapja ez az evangéliumi kettős. A Nagyboldogasszony ünnepé előtti két hétben a böjt viszonylag egyszerű. Ugyanis a böjti fegyelmi előírásunk csupán annyit tartalmaz, hogy a pénteki napokat hústalan napoknak kell megtartanunk. Természetesen azonban ennél többet is végezhetünk. Aki akar és tud, böjtölhet szerdán vagy akár mindennap is, de lelkiismeretben ennyi a kötelező!

Az imádság témája is érdekes ebben az időszakban. Szerkötveink ugyanis semmi olyan

különleges előírást nem tartalmaznak, mint például a nagyböjtben. Sőt, ami még érdekesebb, külön imádságot vagy liturgikus szöveget sem találunk erre a két hétre vonatkozóan. Egyetlen kivétel azonban mégiscsak van. A közismert és kedvelt Mária-ájtatosságunkat, a paraklízst – amely „végezhető bármikor és bármely szükség esetében” – bizonyos liturgikus könyvek úgy közlik, hogy hozzáfűzik: „végzendő az Istenszülő böjtjében”. Magyar Görögkatolikus Egyházunkban azonban ez nem vált gyakorlattá. Ismerjük és szeretjük a paraklízst, de nem ilyenkor, hanem a májusi esteiken végezzük.

„Siessünk buzgón az Istenszülőhöz, mi, bűnösök és lealázottak, és boruljunk le, bűneinket töredelmesen megbánván” – kezdjük az első énekünket. Imádság és bűnbánat: mennyire böjti gondolatok ezek! Ha nem is a test szerinti böjtire buzdítanak, de hozzásegítenek a böjt szellemének megéléséhez. Mint ahogy a későbbiekben az istenszülő ének is teszi: „Az irtalom ajtaját nyisd meg nekünk, áldott Istenszülő Szűz (...), mert te vagy a keresztény nép üdvössége.”

Ivancsó István

JÚLIUS 28., ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP (Gyöző, Szabolcs, Viktor) – 2Kir 4,42–44 (Elizeus próféta húsárpakenyérről jóllakítja a népet, sőt még marad is belőle.) – Ef 4,1–6 (Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztység azok számára, akik egybetartoznak Krisztusban.) – Jn 6,1–15 (Jézus hirdeti az evangéliumot, és a csodálatosan megszáporított kenyérről táplálja az embereket.) – **Zsolozsma:** I. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 221 – ÉE 551, Ho 221 – ÉE 150, Ho 116 – ÉE 598, Ho 214 – ÉE 280.

JÚLIUS 29., HÉTFŐ – Szent Márta, Mária és Lázár emléknapja (Flóra, Beatrix, Virág) – 1Jn 4,7–16 – Jn 11,19–27 vagy Lk 10,38–42.

JÚLIUS 30., KEDD – Aranyszavú (Krizológ) Szent Péter püspök és egyháztanító emléknapja (Judith) – Jer 14,17–22 – Mt 13,36–43.

JÚLIUS 31., SZERDA – Loyolai Szent Ignác áldozópap emléknapja (Heléna, Oszkár) – Jer 15,10.16–21 – Mt 13,44–46.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia tisztelete (170/6.)

A liturgia a feltámadás misztériuma révén kibontakozott örök cselekmény, amelynek történelmileg megragadható csúcspontja a kereszt misztériuma: „Amikor azonban Jézushoz értek, mivel látták, hogy ő már meghalt, nem törték meg a lábszárát, hanem az egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, amelyből azonnal vér és víz jött ki. Aki ezt látta, tanúságot tett róla, és igaz az ő tanúsága. Ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek.” (Jn 19,34–35) Az, hogy a vér és víz azonnal (*euthüsz*) kifolyt, egyrészt fiziológiai, másrészt kultikus-teológiai jellegű kijelentés: az áldozat vére azonnal az oltárra folyt. Ez utóbbi kijelentés sokkal inkább illeszkedik János teológiai koncepciójába: beledöfte (*enüxen* – *nüsszo* ige: átszúr, átdöf, beledöf), és ezáltal megnyitotta azt. Innen származik a latin *aperuit* (megnyitotta) értelmezés: „Ez a parancsolat azoknak szól, akiknek kötelességük volt a régi törvényben, hogy a húsvétot egy bárány feláldozásával ünnepeik meg, amely az Úr szenvedésének előképe volt. Ezért a mi húsvéti bárányunk, Krisztus, feláldoztatott (1Kor 5,7), akiről Izajás próféta is megjövendölte: *mint a juhott vezették feláldozni* (Iz 53,7). (Szent Ágoston, *Beszédek Szent János evangéliumáról* CXX, 3.) Viszont éppen ezt megelőzően az egyházatya így elmélkedik: „Az Evangélista különös jelentést hordozó szót használt, amint nem azt mondta, hogy átütötte az oldalát, vagy megsebezte, vagy valami mást, hanem azt, hogy *megnyitotta*. Úgyhogy ott valamiképpen az élet kapuja nyílt meg, ahonnan az Egyház

szentségei áradtak ki, amelyek nélkül az életbe, ami az igazi élet, nem lehet belépni. Ez a vér a bűnök bocsánatára áradt ki, a víz a bort hígítja kellemessé, mosdásra (bűnbocsánat) és itallul (Eucharisztia) is szolgál.” (*Beszédek Szent János evangéliumáról* CXX, 2.)

Tehát „Ő az, aki víz és vér által jött, Jézus Krisztus. Nem csupán víz által, hanem víz és vér által. És a Lélek az, aki tanúskodik, ugyanis a Lélek igazság. Mert hárman vannak, akik tanúskodnak: a Lélek, a víz és a vér; és ez a három egy” (1Jn 5,6–8).

A liturgia ott vette kezdetét, a Golgotán, és az Úr feltámadásában vált örök imádsággá: Beteljesedett! (Jn 19,30)

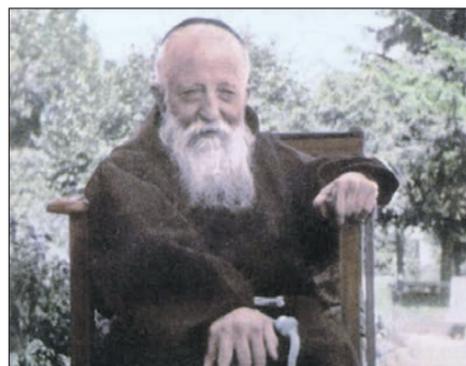
Akar a szentmise cselekményében – amelyben mindenkor az utolsó vacsora és a Golgota szemléltetése válnak –, akár a zsolozsma során, amikor a kinyilatkoztatásnak a keresztben megnyilvánuló összpontosulását ünnepeink, a szentségek ünneplésében, végül akár az egyházi év ünnepeiben – melyek során résztvevőivé válnak Jézus élete eseményeinek – rádöbbenünk arra, hogy a liturgia Krisztus kiüresedésének (*kenózis*) örök felmagasztalása (vö. Fil 2,7; 2Kor 8,9). A liturgia Krisztus örök cselekvése értünk: *opus Christi pro nobis*, amelyben egyszerre vagyunk részesei és szemlélődő tanúi a kiüresedésnek, az átszúrásnak és a megnyílásnak: „Miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát” (Jn 20,20).

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Leopold Mandić

Július 30.

Az Osztrák–Magyar Monarchia területén született, horvát nemesi család tizenkettedik, utolsó gyermekeként. A keresztységben a Bogdan nevet kapta. Szülei mélyen vallásos emberek voltak, akik hitre nevelték gyermekeiket is. A család eleinte jómódban élt, ám idővel elszegényedett. A nehézségek ellenére megmaradtak a hitben, és Bogdan szeretetteljes légkörben nőtt fel. Kiskorától krónikus ízületi gyulladásban szenvedett, ami kihatott növekedésére és beszédére is.

Szüülővárosában egymás mellett éltek a katolikus horvátok és az ortodox montenegróiak, és Bogdan már gyermekkorában átértette a keresztény egység hiányának fájdalmát. Érelődött benne az elhatározás, hogy misszionárius legyen Kelet-Európában, így szolgálva az egységet Krisztusban. Városában a kapucinus szerzetesek voltak azok, akik megkülönböztetés nélkül igyekeztek jót tenni katolikusokkal és ortodoxokkal, ezért ő is ebbe a rendbe kívánt belépni.

L. K.

A hét liturgiája

B év

AUGUSZTUS 1., CSÜTÖRTÖK – Liguori Szent Alfonz Mária püspök és egyháztanító emléknapja (Boglárika) – Jer 18,1–6 – Mt 13,47–53.

AUGUSZTUS 2., PÉNTEK – Vercelli Szent Özséb püspök vagy Eymard Szent Péter Julián áldozópap emléknapja (Lehel) – Jer 26,1–9 – Mt 13,54–58.

AUGUSZTUS 3., SZOMBAT (Hermina, Ágost, Nikodémusz) – Jer 26,11–16.24 – Mt 14,1–12.

AUGUSZTUS 4., ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP (Vianney Szent János Mária áldozópap, Domonkos, Dominika) – Kiv 16,2–4.12–15 (*Isten az éhező népnek kenyeret ad a mennyből.*) – Ef 4,17.20–24 (*Öltsétek magatokra az új embert, aki az Isten hasonlóságára alkotott, új teremtmény.*) – Jn 6,24–35 (*Aki hozzám jön, nem éhez, és aki hisz bennem, nem szomjazik többé.*) – **Zsolozsma:** II. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 226 – ÉE 591, Ho 226 – ÉE 151, Ho 132 – ÉE 540, Ho 152 – ÉE 189.

Kitartva a hitben és a közösségek építésében

Felszentelték a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye új püspökét

Az ungvári székesegyházban július 16-án püspökké szentelték Teodor Macapulát, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye új főpásztorát. Az ünnepélyes Szent Liturgián az ukrán püspökökön kívül számos európai és észak-amerikai görögkatolikus püspök is jelen volt, köztük a Görögkatolikus Metropólia hierarchái.

Ferenc pápa 2024. május 8-án nevezte ki Teodor Macapula szerzetes papot a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye megyéspüspökévé. Az egyházmegye Milan Šašik megyéspüspök halála, 2020. július 14-e óta Luscsák Nílus segédpüspök apostoli kormányzóként vezette.

Andrij Macapula 1981. augusztus 21-én született az Ivano-Frankivszk megyei Krilosz faluban. Követve a családi hagyományt 2000-ben tanári pályára kezdett készülni a Kárpátmelléki Nemzeti Egyetemen, ám meghívást kapott a papi életre, ezért a következő évben az ivano-frankivszki szeminárium növendéke lett. 2001-ben belépett a Megtestesült Ige Intézete (Istituto del Verbo Encarnado, IVE) misszionáriusainak noviciátusába. Tanulmányait 2002-től 2008-ig az olaszországi Segniben, a San Vitiliano-szemináriumban és a Szent Brúnó püspökről elnevezett felsőfokú oktatási intézményben (San Bruno Centre for Higher Studies) végezte. 2002-ben, első fogadalmalkalmából kapta meg szerzetesi nevét – a vértanú munkácsi püspök után Teodor lett. 2007. augusztus 25-én tett örökfogadalmat, majd 2008. február 10-én pappá szentelték. Ezután megkezdte missziós tevékenységét a szibériai és a távol-keleti görögkatolikusok körében. 2013-ban hazatért, és Kárpátalján szolgált. 2013-tól 2019-ig a Megtestesült Ige Intézetének ukránjai tartományfőnökeként szolgált. 2017

óta a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye szerzetesi ügyekért felelős helynöke. 2018-ban a Kárpátmelléki Nemzeti Egyetemen bölcsészdiplomát, 2022-ben pedig az Ukrán Katolikus Egyetemen pasztorális teológiai licenciátust szerzett.

Szabadidejében szeret horgászni, sielni, és szívesen olvas modern ukrán irodalmat, de ugyanilyen szívesen főz is, kedvence az olasz konyha. Az ukrán mellett beszél oroszul, olaszul, spanyolul, lengyelül és angolul.

A püspökszentelés első mozzanataként július 15-én este az ungvári székesegyházban végzett nagyvecsernye keretében Teodor Macapula kinevezett püspök ünnepélyesen letette a püspöki hitvallásokat.

Másnap, 16-án délelőtt az ungvári székesegyházban ünnepélyes Szent Liturgián történt a szentelés szer-

tartása, amelyen Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita, Orosz Atanáz miskolci és Szocska A. Ábel nyíregyházi megyéspüspökök is jelen voltak.

A szentelő püspökök – Volodimir Vjitsin ivano-frankivszki metropolita, Jonás Jozef Maxim eperjesi metropolita és Luscsák Nílus munkácsi segédpüspök – az oltárra borult jelölt fejére helyezték az evangéliumoskönyvet, és úgy imádkozták el a szentelési imádságokat. A három szentelő püspök annak a jele, hogy a püspök sohasem egyedül cselekszik, hanem a püspökök testületével együtt. A szentelési imádságokat követően az új püspök megkapta püspöki jelvényeit: a szakkoszt, az omofóriót, a panágiát és a pásztorbotot, majd elfoglalta a püspöki trónt, jelezve, hogy a főpásztori szék

jelenlétüket. Ezt követően Szvjatoszlav Sevcuk kijev-halicsi nagyérsek és Kocsis Fülöp érsek-metropolita, valamint kárpátaljai civil méltóságok is köszöntötték az új megyéspüspököket.

Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita úgy fogalmazott: „Szívünk legmélyéből mi is érezzük, hogy itt a helyünk, veletek együtt ünnepelni, hálat adni, hiszen évszázadok óta osztozunk veletek sorsotokban, örömeitekben és megpróbáltatásaitokban. A teljes elnyomatás hosszú éveit alatt csak tehetetlen együttérzésünkkel tudtunk veletek lenni, magunk is részesei lévén ennek az elnyomatásnak, ha nem is olyan súlyos mértékben, mint amit nektek kellett elviselnetek. Az Isten áldotta felszabadulás kezdeti éveiben nagyra becsült elődöm, Keresztes Szilárd püspök úr és papjai (köztük az akkori Orosz László atya, a mostani Atanáz miskolci püspök) nagy erőfeszítéseket tettek, hogy az újraéledés gyakorlati lépéseiben a segítségetekre legyenek. Azóta azonban Kárpátalján, egész Ukrajnában és a szomszédos országokban is valóságos föltámadást élhettünk meg. Ebből a föltámadásból azóta is élünk. Ma már újra, mint a régi korokban, mi tanulunk tőletek, ámulva és talán egy kis irigykedéssel is látva népetek buzgóságát, ahogyan a súlyos nehézségek közepette is kitartotok a Krisztus és Egyháza iránti szeretetben.

Adja Isten, hogy a történelmi fejlődés, melynek során a ti egyházmegyétekből újabb metropoliták születtek, folytatódjék! Imádkozunk azért, hogy minél előbb legyen vége ennek az értelmetlen háborúnak, hogy újra templomok, közösségek épülhessenek, hogy egész Ukrajnában a családok együtt élhessenek, növekedhessenek a hitben és az egymás iránti szeretetben.”

Forrás és fotó:
Hajdúdorogi Főegyházmegye

Ahol az imádságé a főszerep Zsolozsmástábor Irotán

Az irotai zsolozsmástábort az imádság évében július 8. és 11. között tartották meg. A program fő szervezője Juhász Géza első helynök volt. A záró Szent Liturgiát Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök vezette.

Szüntelenül imádkoznak a zsolozsmástábor résztvevői. Többnyire óránkénti váltásban a zsolozsmákat olvassák fennhangon, mindemellett a liturgikus nap szertartásait – vecsernyék, utrenyék, imaórák – is teljességgel megtartják. Mi adja az irotai zsolozsmástábor varázsát? „A zsolozsmázás a mi lelkünk hasznára lett kitalálva. Biztos, hogy sokat nyerhetnek azok, akik Isten színe előtt őszintén mondják a zsolozsmákat, és kitartóan járnak templomba” – jelentette ki Orosz Atanáz püspök a tábor lezáró Szent Liturgián.

Van, aki a környezet miatt választja a helyszínt: „Irota számomra a béke szigete. Gyönyörű környezet, csend és nyugalom. Szerpentin a domboldalon, és a cél a templom” – mondta az egyik résztvevő.

„Nekem ez az éves »lelki nagymosás«. Ezek a gyönyörű zsolozsmaszövegek, a tanítások, a szertartások átmosják a lelkemet, amire nagy szükségem van” – fogalmazott valaki más. „Jó érzés elcsendesedni úgy, hogy végig az imádságé a főszerep, nincs semmi lazálás útközben” –

mondta egy fiatal résztvevő, és mások is hasonlóan nyilatkoztak: „Ha hittel imádkozzuk, a sok zsolozsmázás számomra megerősítést és csodálatos belső nyugalmat ad.” „Nehéz szavakba önteni azt, ami lényeges; együttléttel Istennel, egymással, szeretetben. Ez örömmel tölt el és megerősít.” „A Jóisten és az imádság szeretete hozott ide, a lelki szomjúság, hogy bensőségesebb kapcsolatban legyek Istennel. Jó közösségben imádkozni, dicsőíteni az Urat.”

Szintén egy fiatalabb résztvevőtől származik a következő vélemény: „A nemzedékeken át kialakult zsolozsmák

és szertartások útmutatást nyújtanak a mindennapi élethez. Főként a zsolozsmák imádkozása alatt éreztem azt, hogy ugyanazok a nehézségek és örömök vannak bennem, mint az elődeimben. Ez megerősítő.” Egy idősebb férfi arról vallott, hogy Jézus Krisztus kegyelmét keresi itt: „Megtaláltam és bízom benne, eddig is bíztam benne, de meg kell erősíteni az istenszeretetemet.”

A tábor zárásán, július 11-én, a Szent Liturgián Lukács evangéliumának hetedik fejezetéből olvasták föl a 36–50. verseket.

Orosz Atanáz püspök különböző megközelítésekkel ennek üzenetére

hívta fel a figyelmet: a bűnös asszonynak sok bűne bocsáttatott meg, hiszen nagyon szeretett. „Számomra ez azt jelenti, hogy sose legyünk irigyek azokra, akiket az Úr Jézus Krisztus a bűneiktől megszabadít, mert nem tudjuk, milyen érzések, milyen indítatások állnak a megbérlésük mögött – mutatott rá a főpásztor, hozzátéve: – Ha netalán mi az evangélium másik mondatához csatlakoznánk, azt érezve, ránk az vonatkozik, hogy akinek csak kicsiket bocsátanak meg, azok kevésbé szeretnek, hát szégyelljük magunkat! Mert Isten bennünket is végtelenül szeretett.”

„Szeressük egymást, hogy egyetértőleg valljuk az Atyát, a Fiút és a Szentlelket, az egyvalóságú és osztatlan Szentháromságot” – imádkoztak minden liturgián, mely után a pap háromszor csendesesen mondja: „Szeretlek téged, Uram, én erősségem, az Úr az én erősségem és oltalmam” (Zsolt 17,2).

„Mondjuk ki ezt ma mindannyian nyitott és jó szívvel! – bátorított a főpásztor. – Ne irigyeljük azt, aki eset-

leg a zsolozsmástáborból kimaradva, vagy még a vasárnapi liturgiáról is elmaradva nagy kegyelmet kap Istentől, mert nem tudjuk, hogy miért és hogyan, hanem szeressük még jobban Istent, és szeressük embertársunkat is. Szent János fogalmazta meg, hogyha nem szeretted testvéredet, akit látsz, hogyan szerethetnéd Istent, akit nem látsz? (1Jn 4,8) Ez a mai Szent Liturgia ösztönözzön bennünket a nagyobb szeretetre, mert a bűnök megbocsátásának ez az aranyfedezete!”

Az egyik résztvevő úgy foglalta össze a tapasztalatait, hogy a zsolozsmástáborban sok szeretettel töltődik fel, amiből hetekig élni tud. Volt olyan is, akinek az Isten irgalmáról szóló zsolozsmák vésődött a szívébe: „megújul ifjúságod, mint a sasé” (Zsolt 103, 6). „Próbáltam elkergetni, de mindig visszajött” – tette hozzá viccesen.

Idén Orosz István, a miskolci propedeutikus szeminárium előjárója tartott elmélkedéseket a zsolozsmázások között. A 2024-es esztendőre a Szentatya az imádság évét hirdette meg. Ehhez is igazodva Orosz István előadásainak központi témája az imádság volt. „Örömmel tölt el a közös imádság” – vallotta meg az egyik táborozó. A zsolozsmázás „Istenben való lét, erről szólunk a zsolozsmák” – hallottuk mástól.

Varga-Juhász Bernadett
Forrás és fotó:
Miskolci Egyházmegye

Életünkbe beleszójuk Krisztus tanítását

Kármelhegyi Boldogasszony-búcsút ünnepeltek Keszthelyen

A keszthelyi Kis Szent Teréz-bazilikában július 14-én Német László SVD belgrádi érsek mutatott be ünnepi szentmisét a Kármelhegyi Boldogasszony-búcsún Mezei András plébános koncebrálásával. A zenei szolgálatot a bazilika kórusa látta el; vezényelt és orgonán közreműködött Német Kristóf karmagy, kántor. A szentmise végén ünnepélyes körmenetet tartottak a Kármelhegyi Boldogasszony-szoborral.

a jezsuiták lelkeségével összekapcsolódva segít az embereknek megérteni a vallásosságukat, s kifejezni azt, ami a legfontosabb az életükben: hogy a mindennapjainkba beleszójuk Krisztus tanítását, amely a szentek segítségével (is) történik – fogalmazott a főcelebráns.

Német László érsek szerint az Egyház „hihetetlen gazdagsággal rendelkezik”, elég csak a Mária-tiszteletre gondolni, hiszen van kármelhegyi, lourdes-i, fatimai, medugorjei, guadalupeai Szűzanya, „aki sehol nem különb, de mindenütt másként ragadja meg a katolikus emberek hitét, életét. Mi pedig azt érezzük: ez jó nekünk” – emelte ki a belgrádi érsek, aki szerint ez azt is megmutatja, a Katolikus Egyház befogadó, „hiszen az egyik dolog nem zárja ki a másikat”.

Mezei András, a Kis Szent Teréz-bazilika plébánosa úgy fogalmazott: öröm, hogy Kármel

Július 16-a a Kármelhegyi Boldogasszony ünnepe. A keszthelyi Kis Szent Teréz-bazilika közössége számára fontos, hogy megélik és továbbadják a karmelita lelkeséget.

A búcsúünnep előestéjén szentmisét mutatott be Tüttö Ágoston ajkai káplán. A szentmise után éjfélig szentségimádást tartottak; ezt követően Mokos János keszthelyi káplán éjfél szentmisét celebrált.

Másnap reggel a skapulárek megáldása előzte meg az ünnepi szentmisét. A nyakba akasztható textília helyett ma már inkább egy érme jelzi, hogy az illető tagja a skapulárétársulatnak.

A búcsúünnepi szentmise elején Mezei András, a keszthelyi bazilika plébánosa köszöntötte a jelen lévő híveket, zarándokokat, „akik eljöttek, hogy együtt köszöntsük Kármel ékességét és királynéját”. Az ünnepi szentmise főcelebránsa Német László SVD belgrádi érsek volt. Szentbeszédében a főpásztor kiemelte: a Kármelhegyi Boldogasszony tisztelete lelkeségi forma, amely ugyan nem „kötelező része a katolikus hitnek és vallásosságának”, de a szentek tisztelete összekapcsolódik azzal, ami a Szentírásban olvasható. Van egy máriás lelkeség is, amely a ferencesek és

ékességének és királynéjának köszöntésére a nagy meleg ellenére is sok zarándok érkezett Keszthelyre, s a búcsú révén ezúttal is számos lélek nyert feloldozást és megbocsátást bűnei alól.

A szentmise végén ünnepélyes körmenetet tartottak a Kármelhegyi Boldogasszony szobrával.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmege

Békési Sándor címzetes apátra emlékeztek Ajakon

Július 7-én Dolhai Lajos pápai prelátus, az Egri Hittudományi Főiskola és Érseki Papnevelő Intézet rektora mutatott be szentmisét az ajkai római katolikus templomban, és megáldotta Békési Sándor (1921–2017) címzetes apát, főesperes emléktábláját.

Az ünnepélyes eseményen leleplezték Békési Sándor címzetes apát és főesperes emléktábláját. A szentmisén és az emléktábla-avatáson részt vett Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára; Seszták Miklós, a térség országgyűlési képviselője és Ragány Adrienn polgármester.

Békési Sándor egész életében kiállt igazáért, prédikációiban hitet tett az igazságosság, a tisztelet és a kereszténység mellett, amiért a hatalomra került kommunista rendszer száműzésre ítélte. Csaknem három évtizedes ajkai szolgálatát méltatva Soltész Miklós elmondta: Sándor atya életét a feltétlen szeretet jellemezte, a községben mindenkit ismert és felkeresett, segítséget, vigaszt és támaszt nyújtva a falubelieknek.

„A kereszténységnek kétezer év óta bizonyítottan igaza van akkor is, ha üldöznek, gyaláznak, gúnyolnak minket, akkor is, ha börtönbe vagy táborokba zárják papjainkat és vezetőinket” – fogalmazott az államtitkár. Ajak néhány évtized alatt tizenhárom római katolikus papot és majdnem fél tucat görögkatolikus papot adott az Egyháznak. A település sok mindent tett a magyar nemzetért és a magyar közösségért – emelte ki a politikus, megköszönve az

ajkaiak kitartását, amellyel az Egyházat és a magyar közösséget segítették.

Seszták Miklós, a térség kormányparti országgyűlési képviselője Békési Sándorral kapcsolatos személyes élményeit felidézve arra hívta fel a figyelmet, hogy az apát egy nagyon nehéz időszakban példamutatóan és kiválóan végezte szolgálatát.

Békési Sándor 1921. április 4-én született Nagyköllőben. Helyi tanulmányai után az egri ciszterci gimnázium diákja volt 1936 és 1940 között. 1940-ben érettségizett, majd Budapesten végezte teológiai tanulmányait. 1944.

december 24-én szentelték pappá Budapesten, majd Kisvárdára, később Miskolcra neveztek ki hitoktatóknak.

Miskolcon az egyik hittanórán tett ártatlan kijelentéséért demokrácia- és államellenességgel vádolták meg, emiatt előbb a felső-szabolcsi Kékcséres, Kállósejnyében, majd Ajakra helyezték át – az utóbbi helyen huszonnyolc évet szolgált. Innen Győrbe, majd a nyugdíjas éveiben Budapestre került, ahol haláláig aktív lelképásztori szolgálatot végzett.

Forrás és fotó: MTI

KÜLHONI HÍREK

Hittel várjuk jövőnket

A kolozsvári Szent Kamill Szociális Otthon kápolnájának búcsúját ünnepelték

A kolozsvári Hajnal negyedben, a Szent Kamill Szociális Otthonban a bentlakók és gondozók szíve örömmel telt meg, mert kápolnájuk védőszentjét ünnepelhetők július 13-án. Örömeiket fokozta a város többi részéről érkező vendégeknek, a több száz kilométert megteendő oroszhegyi Szent Erzsébet Egyesület tagjainak, valamint a Szent István lovagrend képviselőinek jelenléte.

A szentmisét a Gyulafehérvári Főegyházmege legidősebb aktív papja, Jakab Gábor kerekdombi plébános mutatta be. A két koncebráló paptestvér, Fábrián László-János, Györgyfalva plébánosa és Kolozsvár kórházlelkésze, valamint Kovács Árpád bácsi plébános, az otthon bentlakóinak lelkigondozója szeretettel szolgált az oltár körül. A szentmise kántori szolgálatát Kovács Árpád látta el.

A szentbeszédben Jakab Gábor atya a kápolna védőszentjéről, az önzetlen felebaráti szeretetet hűs fokon gyakorló Szent Kamillról szólt, akitől sokat tanulhatunk. Életrajzírója úgy jellemezte Kamillt, a megtért katonát, mint akinek szívét a legforróbb gyöngédség töltötte el, amikor beteggel találkozott. Bennük magát a szenvedő Krisztust látta, aki az ő segítségére szorult.

Az önzetlen szeretet gyakorlása követendő példa – hangsúlyozta a szentmise szónoka. – Földi életünkben az időt jól ki kell használnunk, mert az idő „egyszeri és megismételhetetlen”. Ezért úgy kell felhasználni, hogy „teljes felelősségtudattal Isten felé” fordítsuk.

Szent Kamill emléknapija, július 14-e idén vasárnapra esik, ezért július 13-án ülik meg e napot – ismertette a kerekdombi plébános. – A szent emléknapiján a világ-

történelem is ünnepel, mert 1789. július 14-én a franciák nemzeti ünnepe van, ekkor vették be a Bastille-t és kiáltották ki az Emberi és polgári jogok nyilatkozatában az evangéliumból származó hármasszó: szabadság, egyenlőség, testvériség.

Jakab Gábor prédikációjában – párhuzamba állítva a nap körforgását az ember földi életének szakaszaival – úgy fogalmazott: ahogy van hajnal, napfelkelte, dél, napnyugta, alkonyat és a nap lenyugvása, illetve estéje, úgy az embernek is van fogantatása, születése, felnövekedése, lenyugvása, estéje.

A kerekdombi plébános a Szent Kamill Szociális Otthon alapítójáról, Tokay Rozáliáról, Csöpi néniről is beszélt, aki csodával határos módon építette az „alkonyati időszakban lévő emberek” számára az otthonot, hogy ott szeretettel testi-lelki gondozásban részesülhessenek. Számukra lassan lenyugvóban van a nap, ám húsvéti hitben remélhetik, hogy életük a halálban majd megváltozik ugyan, de nem szűnik meg – fogalmazott Jakab Gábor atya. – Az élet a halál után egy másik dimenzióban, egy másik világban folytatódik. A halál csak azok számára jelent kálátalanságot, akik remény nélkül, cétalanul tengetik életüket.

A szónok a közelgő ünnepre is felhívta a figyelmet, mert – mint fogalmazott – olyan

papánk van, akinek fontosak az öregek. Ferenc pápa 2021. január 31-én bevezette a nagyszülők és az idősek világnapját, július utolsó vasárnapjára helyezve, hogy Szent Joachim és Szent Anna ünnepéhez közel eső vasárnapon legyen. Ők voltak Jézus nagyszülei, a Boldogságos Szűz szülei. A plébános követendő példának állította a jelen lévő idősek elé Ferenc pápát a kinttartásban, aki nyolcvanhét évesen, testi, fizikai gyengesége ellenére meleg, szerető szívvel tesz tanúságot arról, hogy a gondviselő Isten mindig, minden helyzetben és minden életszakaszban, tehát időskorban is velünk van.

Kovács Árpád mint az otthon lelkigondozója megköszönte a tartalmas homíliát. Büszkén jelentette ki, érték számára az, hogy Kisbács mellett Jakab Gábor kerekdombi plébánosban olyan szomszédra talált, aki nagyra tud lenni a szeretetben. Köszöntötte a szülőfalujából, Oroszhegyről érkezett Erzsébet Egyesület tagjait, akik Bálint Piroks vezetésével szeretetszolgálatukkal öregotthonokat, árvaházakat látogatnak, Szent Erzsébetéről szóló himnuszokkal, liturgikus népénekekkel örvendeztetik meg a hallgatóságát. A csoport vezetője röviden bemutatta az egyesületet. Elmondta: jótékonykodó éneklésüket már tizenhárom éve gyakorolják.

Az egyesület legifjabb tagjának jutott az a megtisztelő feladat, hogy elénekelje a Szent Erzsébet-himnuszot; majd Szent Erzsébetéről szóló liturgikus énekekkel mindnyájan bekapcsolódtak. Ekkor érződött igazán a rövid ismertetőben elhangzott mondat üzenete: „Együtt kenyér vagyunk, egyedül csak morzsa.” Énekük után kenyereket ajándékoztak a gondozottaknak.

Bíró Jolán-Ilona
Forrás és fotó: Romkat.ro

Csíksomlyón találkoztak a Pápai Német–Magyar Kollégium egykori növendékei

A római Pontificium Collegium Germanicum et Hungaricum (Pápai Német–Magyar Kollégium) egykori növendékeinek találkozóját idén Erdélyben rendezték meg. Kovács Gergely érsek meghívására harmincnyolc öregdiák látogatott el Csíksomlyóra a július 11. és 13. között tartott eseményre. A nagy múltú visszatekintő találkozó jó alkalom arra, hogy újra együtt lehessenek azok, akik éveket töltöttek együtt a

A résztvevők meglátogatták a csíksomlyói plébániatemplomot és a hargitafüredi pálos kolostort is.

A Pontificium Collegium Germanicum et Hungaricum két különálló intézet egyesítésével jött létre 1580-ban. A Pontificium Collegium Germanicum papnevelő intézetet 1552-ben III. Gyula pápa alapította a Német-római Birodalom papnövendékei számára.

kollégiumban. S kiváló alkalom ez arra is, hogy megismerjék egymást azok, akik nem egy időben voltak az intézmény növendékei.

Az erdélyi, magyarországi, felvidéki, ausztriai és németországi résztvevők között ott volt a fuldai, a trieri és a limburgi segédpüspök, valamint a kollégium jelenlegi rektora és spirituálisa. A találkozónak a kegytemplomban ünnepelt szentmise adtak lelki keretet.

Az 1578-ban létesített Collegium Hungaricum a Szent Korona országainak területéről fogadott hallgatókat. A jezsuita vezetés alatt álló papnevelő intézetnek alapítása óta mintegy húsz ezer növendéke volt. Erdélyből jelenleg négy gyulafehérvári kispap növendéke a kollégiumnak.

Forrás és fotó:
Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmege/
Romkat.ro

Az igazságos béke útján

Parolin bíboros Odesszába látogatott

Pietro Parolin bíboros államtitkár ukrainai látogatása második napján a tengerparti Odessza városába látogatott. Köszöntőjében hangsúlyozta, hogy Ferenc pápa „nagy figyelemmel, aggodalommal és fájdalommal” követi az ukrainai helyzet alakulását, és reményét fejezte ki, hogy rátalálhatnak az igazságos békehez vezető útra.

A bíboros július 20-án, szombaton a város Nagybaldogasszony római katolikus székesegyházában a helyi püspökkel és papokkal, az ukrán ortodox egyház képviselőivel, a kormány képviselőivel és a város katolikus közösségének tagjaival találkozott. Parolin bíboros Ferenc pápa nevében köszöntötte a jelenlévőket. Hangsúlyozta, hogy „a Szentatya közelségét, jelenlétét és áldását szeretne volna elhozni”, aki, mint mondta, „oly nagy figyelemmel, aggodalommal és fájdalommal követi az önk helyzetét”.

A székesegyházban tartott találkozó alkalmas idő volt arra, hogy osztozzon az ország fájdalmában – fogalmazott Pietro Parolin bíboros, majd a helyi katolikus püspökkel gyertyát gyújtott az ukrainai háborúban elhunyt emlékére. Parolin bíboros szerint fontos, hogy emlékezzünk „azok fájdalmára, akik elvesztették szeretteiket, akik megsebesültek (...), és azokéra is, akik mindenüket elvesztették, akik kénytelenek voltak elhagyni az országot, és máshol keresni menedéket”.

A bíboros hangsúlyozta, hogy a találkozó a remény megosztásának pillanata is volt. „Keresztényként nem szabad elveszítenünk a reményt – mutatott rá az államtitkár –, és ebbe beletartozik az a remény is, hogy az Úr kegyelme által, aki még a legkegyelmesebb szíveket is képes megérinteni (...), megtalálhatjuk az igazságos békehez vezető utat.” Parolin bíboros reményét fejezte ki, hogy ez a látogatás – Zuppi bíboros tavalyi ukrainai diplomáciai missziójához hasonlóan – „kicsit hozzájárul a béke építéséhez ezen a földön”.

Az odesszai Nagybaldogasszony római katolikus székesegyházban

tartott találkozó után Parolin bíboros meglátogatta a város ortodox székesegyházát, amely tavaly súlyosan megrongálódott egy orosz rakétámadás során, és felkereste a Szent Mihály görögkatolikus parókiát is. A vatikáni államtitkár július 19-én érkezett Ukrajnába. Július 21-én ő vezette a latin szertartású katolikusok zarándoklatának zárószertartását a berdicsivi Mária-kegyhelyen.

Kuzmányi István
Forrás és fotó: Vatican News
angol nyelvű szerkesztősége

Ne tartsuk meg Jézust magunknak!

Tagle bíboros az amerikai eucharisztikus kongresszuson

Indianapolis városában tartották a X. Nemzeti Eucharisztikus Kongresszust az Amerikai Egyesült Államokban július 17–21-e között. A találkozó ünnepi szentmisével zárult, melyen a pápa követe, Luis Antonio Tagle bíboros, az Evangelizáció Dikasztériumának alprefekta mondta szentbeszédét, aki az eucharisztikus és missziós megtérés iránti megújult elkötelezettségre szólított fel.

„Maradjatok bennem” – a X. Nemzeti Eucharisztikus Kongresszus János evangéliumából vett mottójára reflektálva Ferenc pápa küldötte az ünnepi szentmisén elmondott beszédében rámutatott Jézusra, küldetésére, aki az Atya ajándéka. „Jézust azért küldte az Atya, hogy másoknak adja” – mondta Tagle bíboros, és kifejtette, hogy az Eucharisztia foglalja magába ezt az ajándékot, amelyben Jézus felajánlja testét és véré a világ életéért. A bíboros arra kérte a jelenlévőket, hogy saját életüket és a világot az ajándék és ne a pusztá teljesítmény szemüvegén keresztül lássák. „Mindig az ajándék horizontján keresztül nézzük magunkat, az embereket, a tárgyakat, a munkánkat, a társadalmat, az eseményeket és a teremtést?” – tette fel a kérdést, és figyelmeztetett, hogy e perspektíva elvesztése önelégültséghez és a missziós buzgalom hiányához vezet.

Tagle bíboros kitért a Jézust elhagyó tanítványok nehéz sorsára, ahogyan azt János evangéliumának hatodik fejezete elbeszéli, és önvizsgálatra hívott azzal kapcsolatban, hogy az Egyház cselekedetei olykor hozzájárulnak-e ehhez a távozáshoz.

„Lehetséges, hogy mi, tanítványok hozzájárulunk ahhoz, hogy mások eltávolodjanak Jézustól?” – kérdezte, s az Eucharisziával és annak átalakító erejével való mélyebb kapcsolatot sürgette. Kiemelte annak szükségességét is, hogy befogadjuk azokat, akik peremre szorulva érzik magukat, mint például a szegények, a menekültek és az idősek, biztosítva számukra, hogy az Egyház közössége részének érezzék magukat.

Tagle bíboros rámutatott: aki úgy dönt, hogy Jézussal marad, annak hajlandónak kell lennie arra is, hogy elfogadja az ő küldetését. „Nem szabad megtartanunk magunknak Jézust. Ez nem tanítványság. Ez önzés” – jelentette ki, és felszólította a találkozó résztvevőit, hogy osszák meg a Jézustól kapott szeretetet és könyörületet a megfáradtakkal, az elveszettekkel és a megosztottakkal.

Tagle bíboros végül Ferenc pápa áldását és imáit tolmácsolta, aki lefelében fejezte ki neki azt a reményét, „hogy a kongresszus résztvevői, akik teljes tudatában vannak a mennyei

találéktól kapott egyetemes ajándékoknak, átadják azokat másoknak”. A pápai küldött befejezésül egy történetet mesélt el, mely még plébánosi szolgálata idején esett meg, ami – mint mondta – jól szemlélteti, hogy az Eucharisziát a mindennapi életben is meg kell élni. Egy asszony történetéről van szó, akinek rendkívüli odaadása azt eredményezte, hogy minden alkalommal és minden időben jelen volt a templomban. Amikor azonban megköszönte neki az odaadását, és megkérte, hogy továbbítsa köszönetét a családjának, amiért lehetővé tették számára a szolgálatot, azt mondta, állandó jelenléte abból fakadt, hogy el akarta kerülni őket.

„Amikor a pap vagy a diakónus azt mondja: »A szentmise véget ért. Menjetez békével« (Krisztus békéjével), kérlek, menjetez! Amit hallottál, megérintettél és megízleltél, azt kell osztanod másokkal” – hangsúlyozta végül a szentmise szónoka.

Kuzmányi István
Forrás és fotó: Vatican News
angol nyelvű szerkesztősége

OKTATÁS

Még lehet jelentkezni a PPKE mesterséges intelligencia alkalmazásai szakirányú továbbképzésére

Szeptembertől ismét elindul a mesterséges intelligencia alkalmazásai képzés, amely a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) Bölcsész- és Társadalomtudományi Kara, valamint az Információs Technológiai és Bionikai Kar összefogásából született meg; egyedülálló a szakirányú továbbképzések piacán. Az alábbi interjúban két hallgató és egy oktató beszél a képzésről.

A beszélgetésbe egy különleges „szakértőt” is bevontak: a ChatGPT-t. Az interjú készítői az első kérdést a ChatGPT-nek címezték, melyre a program meglepő pontossággal és relevanciával válaszolt, ami jól példázza a képzés során elsajátítható technológia hatékonyságát.

– Miért ajánlanád a Pázmány Péter Katolikus Egyetem mesterséges intelligencia alkalmazásai képzését?

ChatGPT: A Pázmány Péter Katolikus Egyetem mesterséges intelligencia alkalmazásai képzése kiváló lehetőség mindazok számára, akik szeretnék elmélyíteni tudásukat az AI területén. A program innovatív tananyagot, gyakorlati projekteken való részvétellel és neves szakemberek által vezetett kurzusokkal készíti fel a hallgatókat a jövő technológiai kihívásaira. A képzés során szerzett ismeretek és tapasztalatok versenyképes előnyt biztosítanak a munkaerőpiacon.

Ezt követően Tornai Kálmánt, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) Információs Technológiai és Bionikai Karának oktatóját, a mesterséges intelligencia (MI) alkalmazásai képzés felelősét kérdezték.

– Ön kiknek ajánlja a képzés elvégzését?

– Egyre kevesebb olyan terület van, amelyre ne lenne hatással az MI néhány éven belül, ezért nem a szakmai területet érdemes kiemelni. Összességében azt mondom: azoknak ajánlom, akik egy lépéssel a többiek előtt szeretnének járni ebben az új világban. Ugyanakkor ha mindenképp szeretnék kiemelni néhány szakterületet, ahol különösen nagy segítségünkre lehet a képzés során elsajátított szaktudás, akkor azt mondanám: marketing és kommunikáció, jog, vállalati vezetés, gazdasági területek és a társadalomtudomány. Az első két évfolyam hallgatói is többségében innen érkeztek, de mindenkinek ajánlom, akit érdekel, hogyan tudja a folyamatosan fejlődő mesterségesintelligencia-eszközöket a mindennapi munkája során használni.

– Ön szerint mi az a terület, ahol akár azonnal hasznosítani tudják a hallgatók a képzés során megszerzett kompetenciákat?

– A nagy nyelvi modelleken alapuló technológiák várhatóan alaposan felforgatják majd a munkaerőpiacot, továbbá az egyes munkakörök esetén a hatékonyság (gyorsaság) növelése kiemelt szerepet fog kapni. Ami korábban több ember teendője volt, azt részben kiválthatják automatikus rendszerek, eszközök,

amelyek MI-technológiákon alapulnak. Így ahol szövegekkel, adatfeldolgozással és -elemzéssel, médiatartalmakkal kell dolgozni, vagy adminisztrációs feladatokat ellátni, ott a megszerzett készségek jól hasznosíthatók.

– Mi az, ami Ön szerint különlegessé teszi ezt a képzést?

– Jelenleg két okból kifolyólag is egyedülálló hazánkban ez a képzés. Egyrészt a Pázmányon indult elsőként ilyen területű képzés, amely az Oktatási Hivatalnál is engedélyeztetett és bejegyzett, szakirányú végzettség ad. Másrészt az oktatói gárda olyan nemzetközileg is elismert kutatókból áll, akik a mesterséges intelligencia nyelvtechnológia alapjait és technológiáit évek (és több esetben évtizedek) óta kutatják. Az órák során így nemcsak a gyakorlati használaton van a hangsúly, hanem az elvi, elméleti alapokon is, amelyek fontos háttértudás megszerzését teszik lehetővé. Az egyes konkrét megoldások, eszközök rapid módon változnak, fejlődnek, amelyeket a háttérben megbúvó elvek megértése esetén könnyebb alkalmazni a későbbiekben is.

– Milyen gyakorlati projektek vagy esettanulmányok segítik a diákokat abban, hogy felkészüljenek az MI alkalmazásaira a való életben?

– A tantárgyak többsége projekt-szemléletű. Biztatjuk a képzésen résztvevőket, hogy saját területeikről hozzanak problémákat, és keressenek MI

alapú megoldásokat ezekre az egyes tárgyak keretében. Az oktatók ezt a folyamatot segítik elő példákkal, háttéranyagokkal. A mindennapokban előforduló jelenségekkel, alternatívákkal foglalkozunk a Netflix MI algoritmusától kezdve történelmi, földrajzi felhasználási lehetőségeken át a pszichológia kérdésköréig. Az, hogy a résztvevők eltérő területekről érkeztek (eltérő korosztályból, munkatapasztalattal és érdeklődési körrel), sokat hozzá tud adni a csoport dinamikájához, az adott kérdések több oldalról történő megközelítéséhez.

– Milyen tanácsot adna azoknak, akik érdeklődnek a képzés iránt?

– A képzés két féléves, és intenzív. Ez nem egy online, gyorstalpaló kurzus. A hallgatók itt valódi tudást kapnak, kapcsolatokra tesznek szert, és olyan rálátásuk lesz a jövő technológiáira, amellyel kollégáik, versenytársaik előtt fognak járni még sokáig. Számítani kell arra, hogy a félévesben számos hétvége idejét a képzésre kell szánni, illetve a két félévben tanulható tárgyak együttesen képeznek egy séget, érdemes türelemmel kivárni a végét. Júniusban tizennyolc hallgató teljesítette a záróvizsgát. Tizennyolc különböző, rendkívül izgalmas és érdekes témában készültek el a vizsgamunkák, jól illusztrálva a képzés lehetőségeit és sokszínűségét.

A jelentkezési határidő a szeptemberben induló képzésre: július 28.

Forrás: Pázmány Péter Katolikus Egyetem
Fotó: Pixabay.com

Élménybe kódolt üzenet

Egyházi iskolások tábora Zánkán

Egyházi iskolák diákjai táboroztak július 6. és 12. között Zánkán. Az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány táborában három ezer gyerek nyaralt az ország minden részéből. A hetet a kultúra, a magyarság, a kereszténység, a tudomány és a sport témája köré szervezték. Július 8-án egy eseménydús napra érkezünk, amelynek programjában Szent Erzsébet szobrának avatása, egy bibliai kert megáldása és ökumenikus istentisztelet is szerepelt Kiss-Rigó László katolikus és Steinbach József református püspökkel (alsó képünkön).

– mondja Hornyák Tibor. Előnyt élveznek azok, akik még nem táboroztak, illetve a hátrányos helyzetből érkezők, és figyelmet fordítanak a területi arányosításra is.

A tábor programja öt pillérre épül. A kultúra, a magyarság és honismeret, a sport és a tudomány felelősei a tesók, a kereszténységgel kapcsolatos, azaz egyházi programokért pedig a testvérek felelnek. Sokszínű a paletta, sokféle lehetőség közül választhatnak a táborozók. A csoportok egy online felületen jelentkezhetnek be az egyes programokra. Sávokban váltják egymást az öt témakörhöz tartozó programok, s emellett vannak egész táboros koncertek, zenei és táncfoglalkozások, digitális kompetenciafejlesztő, környezetvédelmi és ismeretterjesztő előadások. Meghívunk színi előadásokat, vetítenek mozifilmeket is. A négy területhez kapcsolódóan – kultúra, magyarság és honismeret, sport, tudomány – tematikus napokat is tartanak. Számos lehetőség, így például a testvérek vezette lelkesítő programok, sávos rendszerben egész nap elérhető. A testvérek szeretetteljes, egymásra figyelő közeget teremtenek az alkalmakon. Látogatásunk hetében református és katolikus felekezeti alkották a csapatukat, a táborlakók az ország ötvenkilenc településéről, római és görögkatolikus, református és evangélikus általános iskolákból érkeztek.

A testvérek reggel napindító imádságra hívják a táborlakókat. Ezeket az alkalmakat kreatívan és interaktívan, változatos módszerek alkalmazásával építik fel, mindig összehangolva a felekezetek sajátosságait.

A testvérek által szervezett elfoglaltságoknak versenyeznük kell például a sárkányhajózással vagy a kalandpark által kínált szabadidős tevékenységekkel, ami nem lehet könnyű. „Valóban nem az, még sincs érdektelenség a programjaink iránt” – mondja Serfőző Levente, a Szeged-Csanádi Egyházmegye oktatási helynöke, aki a táborban az egyik katolikus „főtestvér”. A lelkeségi programokat a bibliodráma és az élménypedagógia módszereit ötvözve alakítják ki. „Rájöttünk, hogy amiket mi nyújtunk, azok nem versenyprogramok. Élmény nélkül ma már nem lehet tartalmat átadni, ezért mi egyszerre kínáljuk a gyerekeknek mindkettőt. Kulcsszó számunkra a személyesség és a közösség. Szeretnénk a programjainkban megvalósítani ezek harmóniáját. A táborozók

– mondja immár a harmadik nyári tábor tapasztalataival a háta mögött Serfőző Levente, majd hozzáteszi: „Az egykori úttörőtábor ma Szent Erzsébet nevével viseli és az ő lelkiségét közvetíti. Ez óriási! A kereszténység nevében szólalhatunk meg hetente három ezer gyerek előtt. A programokban hallanak az evangéliumról, s reményeim szerint pozitív benyomásokat szereznek a hívó emberekkel való találkozás során.”

Gaga Zsuzsa ugyancsak katolikus főtestvér. Ő is úgy látja, hogy az Erzsébet-táborok kiváló lehetőséget teremtenek az evangelizációra. „Missziós terep ez. Sokat adhat a gyerekeknek, hogy itt betekintést kapnak a kereszténységbe, és a testvérek csapata által megtapasztalják a megélt krisztusi értékrendet. Testvéreként ugyanakkor mi is erőteljes benyomásokat szerzünk itt, találkozunk a világgal. Az Erzsébet-tábor nem hittanos gyerekek tábora. Így sokat tanulhatunk magunkról is, arról, hogyan lehet Krisztus üzenetét megismertetni nem vallásos emberekkel. El kell felejtünk az egyházi »szakzsargon«, és háromszor is végig kell gondolnunk, mit hogyan mondunk el, hogy valóban értsék a gyerekek, átmenjen az üzenet. Nehéz felkelteni a figyelmüket úgy, hogy ők nyaralni, szórakozni akarnak, de egyáltalán nem lehetetlen. Oda kell menni közéjük, egy reggeli napindító megpendíteni, hogyan tudnak segíteni egymásnak, alkalmazkodni egymáshoz, és mire érdemes odafigyelniük ahhoz, hogy jó legyen a napjuk. Ráhangolhatjuk őket a hála érzésére, és segíthetünk, hogy rácsodálkozhassanak a teremtett világ szépségére.”

Látogatásunk napján kerül sor Szent Erzsébet szobrának avatására. Kovács Jenő alkotása az érkezőket fogadó téren áll, a tábor központi épülete előtt. Erzsébetet az irgalmas szeretet megtestesítőjeként ábrázolja. Hornyák Tibor a szoboravatáson arról beszélt, hogy a tábor névválasztásával és a szoborállításával is a „jótékony szívből jövő, irgalmas szeretet” példáját szeretnék felmutatni. „Ez a lelkiség a hajtóerőnk. Mindezt értetek tesszük, itt minden nektek készült, hogy tudjátok: értékesek vagytok” – mondta az igazgató.

A szoboravatáson Kiss-Rigó László, a Szeged-Csanádi Egyházmegye püspöke is a tábor névadójára irányította a figyelmet. Úgy fogalmazott: Erzsébet a szűkségben élő ember-társ segítségére siető tevékeny szeretet gyakorlatának szentje. A püspök Isten áldását kérte mindenkire, aki rátekin az alkotásra.

Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, a zsinat lelkesi elnöke imára szólította a jelenlévőket. Hálát adott az Atya szeretetét közvetítő szentek, köztük Erzsébet életpéldájáért, majd így foghászkodott Jézushoz: „Hangolj minket szeretetre és irgalmasságra!”

A Szent Erzsébetet ábrázoló szobor egyúttal forrás is, amely csobogó, friss vízzel kínálja az érkezőt. A vizet a föld alatt továbbvezették, s még mielőtt a Csorsza-patakba folyna, tavacsává hízalták, amely körül bibliai kertet létesítettek. Kiváló hely ez az elmélkedésre és a természettel való találkozásra. Bibliai eredetű és különböző szentek életéhez kapcsolódó növényeket – gránátalmát, fűgét, olajfát, liliumot, rózsát – telepítettek ide, tizenkét természetes köre bibliai idézeteket írtak fel, és keresztet, oltárasztalt is elhelyeztek itt. A meghittség, a szépség és a nyugalom szigetének képzelte el ezt a helyet a tervező, Ruzsnyák Pál. A kert megáldásakor Kiss-Rigó László püspök így fogalmazott: „Isten egykor a paradicsomkerttel ajándékozta meg az embert, életet és igazi szabadságot adott neki. Az ember azonban rosszul élt a szabadságával. Tönkrement kapcsolata az adományozóval, Istennel, embertársával, önmagával és a természettel is. Itt, a szépséggel körülvéve, gazdagodjatok lelki békében, és értékeljétek a szabadságotokat, érezzétek át felelősséggel a természet szépségét, dicsérjétek érte Istent!”

Steinbach József a kőoszlopokon szereplő bibliai igékre hívta fel a figyelmet. „A Szentírás legörömtelibb, legbátorítóbb, legvigasztalóbb mondatait olvashatjuk itt: »Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm. Aki az Úrban bíz, elméje megújul.« Legyen ez a kert számotokra a csend, a bizalmas beszélgetés, gondolataitok összeszedésének helye, amely felfelé mutat, az élő Istenre. Mondjunk itt hálát, mert élni jó, mert Isten mindig velünk van» – fogalmazott.

Az új létesítmények avatásán közreműködtek a debreceni Svetits

Katolikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium hetedikes tanulói, valamint a dunaujvárosi Bocskai István Református Oktatási Központ Szabó Magda Tagintézményének diákjai.

A strand árnyas fái alatt még operaszlágereket énekel Horváth István és Kriszta Kinga, amikor megérkezett a két püspök az itt felállított emelvényhez, az ökumenikus istentisztelet helyszínére. A testvérek közül verbuválódott zenekar átvette a zenei irányítást, s énekük hívó szavára oda-sereglettek a fürdőzők és a röplabdázók is. Ének és igeolvasás váltakozott. A református püspök dicsérte a gyereksereg „komoly figyelmét”. Az énekek közé ékelve elhangzott a két főpásztor rövid elmélkedése. Kiss-Rigó László és Steinbach József arra buzdították a táborozókat, hogy amikor döntést hoznak az életük felől, amikor kitűzik maguk elé az életcéljukat, azt „Jézus barátaként” tegyék. Folytassanak párbeszédet Istennel, s így éljenek „értelmes, boldog életet, ami a másikkal is jól tesz” – mondta a Szeged-Csanádi Egyházmegye püspöke. Steinbach József megimádkoztatta a gyerekeket: „Utaid, Uram, mutasd meg, vezess engem, mert én benned bízom!”

Ahogy a két főpásztor egymás gondolatait folytatva elmélkedett, egymáshoz kapcsolódva imádkozott, úgy működnek együtt az Erzsébet-táborok heteiben a különböző keresztény felekezetekhez tartozó testvérek is.

Talián Attila a Sárospataki Református Hittudományi Egyetem negyedéves teológus-lelkész szakos hallgatója. A negyedik nyarat tölti Erzsébet-táborban. „Minden évben visszavágyom, jó szakmai tapasztalat ez számomra a lelképásztorkodásra készülve. Missziós terület az Erzsébet-tábor, és óriási lehetőség, mert ez a fiatal korosztály még fogékony az új ismeretek szerzésére, nyitott a beszélgetésre. Úgy szeretném megismertetni velük a bibliai történeteket, hogy megérezzék, velük is megtörténhet mindez, és rájuk is szükség van mindezek megvalósulásához.” Attila arról is mesélt, hogy számára először az Erzsébet-tábor kínált lehetőséget a más keresztény felekezetekkel való közös munkára. „Jó ez a tapasztalat. Ami elválaszt bennünket, az sokszor tulajdonképpen össze is köt minket. Felekezeti hűséggel, ugyanakkor nyitottsággal vagyunk jelen itt. Ugyanahhoz az Istenhez imádkozunk, aki mindannyiunkat elhívott a szolgálatra. Ez összekovácsol minket. Minden évben úgy jövőnk ide, hogy tudjuk, újabb testvéreket ismerhetünk majd meg más felekezetekből.”

A Debrecenből érkezett húszéves Jócsák Gréta ragyogó szemekkel mondja: „Jól megvagyunk egymás mellett. A mottónk is kifejezi ezt: Felebaráti szeretet és felekezeti hűség. Boldog vagyok. Útkeresésben voltam, döntésem kellett, hogy milyen pályára lépjek. Tudtam, hogy nagyon szeretek gyerekekkel foglalkozni, de közgazdasági gimnáziumba jártam, s ennek megfelelően felvételiztem. Úgy gondoltam, a táborban majd ki fog derülni, hogy a tanári pálya lesz-e az én utam. A harmadik hetemet töltöttem itt, és megfogalmazódott bennem az elhatározás, hogy hittan-ének szakos tanár leszek.”

Gaga Zsuzsa programtanácsadó főtestvér is hangsúlyozza: „A táborban megérezzük az ökumenét a gyakorlatban. Csiszolódunk, tanuljuk egymást. És öröm, amikor megtaláljuk az egymás felé vezető utat.”

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Mindent Jézussal szeretnék látni

Az aranymisés Dúl Gézával beszélgettünk

(Folytatás az 1. oldalról)

A múlt év vége felé azonban a Jóisten „kezelésbe vett”. Egy novemberi reggelen nem tudtam felkelni az ágyból. Gerinc-sérv. Mintha az mondta volna: „Állj meg!” Ez felvetette bennem a kérdést: „Ha nem csinállok semmit, akkor mit jelent a papságom?” Lassan újra felfedeztem a szentmisét: egy csodálatos titok részese vagyok, amit értelemmel föl sem foghatok teljesen. Isten jelenlétét közvetítem. Ha nem alkotok valami kézzelfogható, ő akkor is ott van, konzekrálódik a kenyér, a bor, és megszentelődik a világ. Ez a papságom lényege. Ott vagyok az oltárnál, felveszem az ostyát, és Eucharisztiaiként mutatom fel. Kezemben tartom az örökkévalóságot. Nem egy évet vagy ötvenet, hanem magát az örökkévalóságot! Ez áll a papságom középpontjában: megjeleníteni Jézust az Eucharisztiaiban. Minden más, a cigánypasztoráció, a rádió is ebből nő ki. A fenyőfa törzse így tartja az ágakat. Ötvenéves szolgálatom ez a törzs, amelyből az ágak kinőttek. Eltölt a hála, hogy sikerült végig „összejátszanom a gondviseléssel”, hogy felismertem, mit akar Isten, és szolgálhattam azt. Hálás vagyok mindazokért, akik a papsághoz vezettek: a családomért, amelyben megszülettem, a szüleimért, testvéreimért, a munkatársaimért. Azokért, akik éreztették velem az eltelt fél évszázad alatt, hogy szükség van a szolgálatomra. Sok-sok ajándékot kaptam. Úgy érzem, most, a betegségem idején azért gyógyulok ilyen biztatóan, mert annyian imádkoznak érttem.

– Hogyan indult a hivatása, és milyen volt a gyerekkora?

– Nagyon hálás vagyok a szüleimnek, különösen édesanyámnak. A testvéreimmel szerető légkörben nőttünk fel, templomba járó, hitünket gyakoroló felnőttekké váltunk. Édesanyámnak mélyeséges kapcsolata volt Istennel. Csodálatosan nevelt bennünket, tudta, mikor mit kell mondani. Egyszer valamire nem tudtam egyenes választ adni. Beműjttem a szekrénybe, úgy feleltem neki, hogy ne lássa az arcomat. Édesanyám azt mondta: „Kisfiám, nekem bármit válaszolhatsz, de a Jóisten mindent lát.” Ez a mondat elindított az Istennel való kapcsolat felé, ami később a támadásokat is ki tudta állni. Az általános iskolai felsőbb osztályaiban nagyon gyakran szembesültem a hitemet támadó kijelentésekkel, és a kamaszkor is előhívott belőlem kérdéseket. Ezek ugyan nem ingattak meg, de gyötörték. Aztán piarista diák lettem Kecskeméten, ott értelmes válaszokat kaptam. Lukács László tanár úr körül kialakult egy kör, nemegyszer éjjel egy óráig beszélgettünk nála. Mindent megkérdezhettünk, vitáztunk. Szinte szédelegve mentem ki a hittanóráiról, amit mondott, az egész hétre bevont a gondolatkörbe, s dolgozott bennem tovább és formált. Amikor a hivatásom mellett döntöt-

tem, valami olyan kép lebegett előttem a papságról, amit ott éltem meg. Ez a gondolat vezetett: én itt megkaptam a választ a kérdéseimre, de akik nem találkoznak a piaristákkal, azok vajon hogyan fogják megkapni? Így indultam neki a hivatásnak.

– A piarista gimnázium után rögtön jelentkezett a szemináriumba?

– Rögtön. Azért nem lettem piarista, mert úgy éreztem, a rendházban mindig könnyebb, hiszen idehozzák a diákokat, a többiek, a kintiek viszont nem kapnak válaszokat a kérdéseikre. Ezért a missziósabb területet választottam. Egerben végeztem a szemináriumot.

– Milyen meghatározó emlékei vannak a szemináriumi évekről?

– Nagyon sokat jelentettek számomra a tanáraink, a lelkigyakorlatok; ma is mélyen él

figyelek, őt szolgálom. Ez az Istenhez vezető út. Konkrét valóságként akkor éltem meg ezt először igazán, amikor más szemmel kezdtem nézni a plébánosomra, aki nagyon meg akart felelni az egyházellenes államnak. Békepap volt. Paptestvérivé vált a kapcsolatunk. Más alapállásból, de tudtunk együttműködni. Ezt a fokoláre lelkeségből tanultam. A társadalom nem eszerint épül fel. Világunkban a teljesítmény számít, az erősebb, a gazdagabb, a tanultabb előrébb valónak gondolja magát. A Fokoláre megerősít Jézusban, és ezzel a tűzzel megyek az emberek közé, akiket Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtett. Minden emberben ott él Jézus. Ez a látásmód később kamatozott a cigánypasztorációban is.

– A valkói plébánosi éve alatt vált élete meghatározó részévé a cigánysággal való kapcsolat. Hogyan, milyen felismerések nyomán alakult ki ebből a cigánypasztoráció?

– Huszonöt éve szolgáltam már papként, és több mint tíz éve voltam Valkón. Mindig jó kapcsolatom volt a huszonöt-harminc százaléknyi cigánysággal. Keresztelőre, halotti torba is meghívtak. A karitászcsoporttal segélycsoportokat állítottunk össze a rászorultaknak. Volt néhány cím, ahová senki nem akarta kivinni a csomagot. Mit tehet a plébános? Magam mentem ki. Kíváncsi is voltam: mi van ott, amittől mások visszarettennek? Aztán megértettem. A szegénységnek, a nyomorúságnak olyan fokával szembe-sültem, amiről azt gondoltam, hogy korunkban nem is létezik ilyen. Láttam, hogy önerejükkel nem tudnak kilábalni ebből. Nem elég az anyagi segítség, a fő baj, hogy nincs, aki mellőljük álljon. Ez mélyen megérintett. Ezután egy zárandoklathoz kapcsolódóan elindult egy felnőtt katekéziscsoport, a tagjai közül többen elkezdtek templomba járni, szentségekhez járulni.

– Mit jelent Önnek a cigánypasztoráció?

– Az evangélium szerint Jézus minden testvérben ott él. Ferenc pápa gyakran emlegeti, hogy az Egyház küldetése elsődlegesen a periférián élők-höz szól. Tehát nem csupán arról van szó, hogy a cigány embereknek szükségük van ránk, és mi segítünk. Nem csak ők szorulnak ránk. Az Egyház nem lehet önmaga, ha nincs kapcsolata a peremre szorultakkal. Jézust mindig is egészen különleges kapcsolat fűzte az élet kárvalottjaihoz. Ő mindig azokat találta meg, akiknek „nincs emberük”. A leprásokhoz lépett oda, velük épített kapcsolatot. Ha Jézus Egyháza akarunk lenni, akkor nem mellőzhetjük Jézus működésének ezt a lényegi vonását. Ahhoz, hogy valóban jézusi-ak legyünk, szükségünk van a peremre szorultakra, a velük való kapcsolatra. A cigány emberek is lehetnek ilyenek. A cigánypasztoráció ebben az

értelemben lényegileg tartozik az Egyházzal és a papi küldetéséhez.

– Országos cigánypasztorációs referensként mit tekintett a legfontosabb feladatának?

– Sok jó, alulról jövő kezdeményezés működött az országban, de szétszórtan. Az volt a célom, hogy ezek kapcsolatba kerüljenek egymással, tudjanak egymásról. Azért kezdtünk bele a cigánypasztorációs konferenciák szervezésébe 2004-ben, hogy alkalmat teremtsünk a találkozásra, a továbbképzésre és a tapasztalatcserére, hogy a különféle kezdeményezések erősítsék egymást. Elindítottuk a cigánytalálkozókat, amelyek idővel minden év júliusában nagy zárandoklathoz torkollottak Mátraverebélyen. Ide olyan cigány emberek járnak az ország különböző részeiből, akik nyitottak az Egyházzal való kapcsolatra. A lelkinap, a tanítások, a közös imádság, az erős tanúságtételek összehozzák és megerősítik őket a nemzeti kegyhelyen.

– Hogyan értékeli a magyar cigánypasztorációs erőfeszítéseket?

– A magyar cigánypasztoráció Európában az élvonalba tartozott és tartozik ma is. A hodási történet 1942-ben kezdődött Sója Miklós atyával. A

cigányok között végzett szolgálataival talán a legelső volt egész Európában, a csodájára jártak. 2004-ben a Vatikán Magyarországon rendezte meg a cigánypasztorációs világkonferenciát, ez volt az első alkalom, amikor a Vatikánon kívül került sor erre a nemzetközi találkozóra. Ez a magyar cigánypasztoráció elismerését is jelentette. A 20. században talán nálunk kezdődött a legkorábban ez a munka. Aztán a kilencvenes évektől ország-szerte gombamódra szaporodtak a különböző kezdeményezések. Ma már működnek tanodák, állami támogatással, kiszámíthatóan. A cigány gyerekek be tudják fejezni az általános iskolát, továbbtanulhatnak, szakmát szerezhetnek. Európában egyedülálló a keresztény roma szakkollégiumi hálózat is, ami pedig a diplomaszerezés lehetőségét biztosítja a fiataloknak. Az esélytelenek így esélyt kapnak az élet indulásához. A legjobban mégis annak örülök, hogy láttam, amint egy nép teljes értékű helyet foglal el Krisztus Egyházában. A folyamat évszázadokkal ezelőtt kezdődött, amikor a keresztelés utáni vágy meggyökerezett a cigányságban. Most pedig már a teljes értékű szentségi élet felé kezdenek haladni.

– 2012 és 2016 között a Mária Rádió programigazgatója volt. Hogyan lépett be az éle-

tébe a rádiózás, és véleménye szerint milyen szerepet tölt be az evangelizációban?

– A cigánypasztoráció nem csak a cigánysággal való foglalkozást jelenti. Társadalmunk betegségének egyik tünete az az egészségtelen viszony, ami a cigányok és a nem cigányok között fennáll. Az evangélium gyógyítja az egészségtelen kapcsolatokat. Azért dolgozunk, hogy Isten országához méltó kapcsolatok szőjék át az egész társadalmat. A Mária Rádiót túlnyomó többségben az Egyházzal közel álló emberek hallgatják, vagy legalábbis olyanok, akik érdeklődnek a hit iránt. A cigányságról egy elnagyolt, sablonos, erősen negatív kép él a társadalomban. Ez akadályozza, hogy befogadó legyen azokkal a cigány emberekkel, akik Krisztust keresik. Bemutattunk a rádióban olyan cigány embereket, akik találkoztak a hittel, Krisztussal, megtalálták a helyüket az Egyházban, és ez újjáalakította az életüket, elkötelezték a másik oldal viselkedése. A Mária Rádió sajátossága, hogy nemcsak hírt ad, hanem evangelizál. És nemcsak evangelizál, hanem imádkozik is. Formálja a társadalmat.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila (archív)

A VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA FELHÍVÁSA A 2025-ÖS SZENTÉV RÓMAI ZARÁNDOKLATAIVAL KAPCSOLATBAN

Kérjük azokat a plébániai közösségeket, baráti társaságokat és zárt csoportokat, akik jövőre római zárandoklatot terveznek, hogy mielőbb, de legkésőbb augusztus végéig keressék meg irodánkat elképzeléseikkel.

A 2025-ös szeptemberben több, mint 30 millió zárandokot várnak az Örök Városba, és annak érdekében, hogy megfelelő minőségű szálláshelyet tudjunk foglalni, fontos időben elkezdni a szervezést.

Emellett természetesen szívesen segítünk a más zárandok- és kegyhelyekre tervezett utazások lebonyolításában is.

Csoportok esetében kérjük, hogy közvetlenül Budai András kollégánkat keressék a +36 20 565 3498-as telefonszámon, vagy a budaiandras@viasacra.hu e-mail címen.

Legyünk „a remény zárandokai”, és keljünk együtt útra a békénkért a 2025-ös szeptemberben is!

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

www.szentev2025.hu

ADÁSVÉTEL

VADÁSZATI tárgyú régi könyveket vásárolok. T.: 06/20-341-9106

INGATLAN

ELADÓ BUDAPESTEN, AZ I. KERÜLET-BEN, csendes utcában, de jó közlekedésnél, zöld, fás területre néző, magassági (első emeleti magasságban), 90 nm-es, háromszobás lakás, nagy étkező-konyhával,

kádas-zuhanyzós fürdőszobával, külön WC-vel. Az új, zárt égésterű kombiákkal ellátott lakás étkező-konyhája a belső zöld udvarra néz. Érdeklődni lehet: 06/30-202-0832

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házánál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestestainedglass.hu

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-egesztlőkápolna: egésztlő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szent-ségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikán a templom karitász-csoportjának szándékára, a harmadikon az imaladókápolnák elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szűz szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmise után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért Budapesten és Egerben a következő napokon: augusztus 6., kedd, szeptember 6., péntek, október 5., szombat, november 6., szerda, december 6., péntek. A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor élőben közvetíti a budapesti városmajori Jézus Szíve-templomból (Budapest, XII., Csaba utca 5.) a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából (Szent János Apostol és Evangélista-főszekesegyház, Eger, Pýrker tér 1.) a Szent István Rádió.

Csobánka-Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatódna a nagy múltú elsőszombati szentmisék. Mindenkit szeretettel várunk a festői szépségű Mária-kegyhelyen 2024. május 4-étől október hónapig minden elsőszombaton a szentkúti kápolnában 10.30 órakor kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-imádságra és a 11 órakor kezdődő szentmisére.

SZENTSÉGIMÁDÁS

Debrecenben, a Szent Anna-szekesegyház keresztelőkápolnájában (Debrecen, Szent Anna u. 15.) hétfőtől szombati, a reggeli szentmise végétől az esti szentmise kezdetéig egész napos szentségimádási lehetőség lesz 2024-ben is. „Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felidőztetem titeket!” (Mt 11,28). Szeretettel várják a közösségek, imacsoportok, családok, egyének jelentkezését erre a különleges lehetőségre, amelyre időpontot az egyházközség weboldalán (<https://szentannaplebania.dnyem.hu/>) lehet foglalni, illetve további információ a szentanna@gmail.com e-mail-címen kérhető.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): augusztus 22-én 18 órától augusztus 25-én 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Megkülönböztetés, életvezetés”. Szeptember 19-én 18 órától 22-én 13 óráig Ocsovai Grácián atya lelkigyakorlata: „Szűz Mária tisztelete”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Hív az Úr? Érdekel az egyházmegye papság? Hivatásstíztázó lelkigyakorlatot tartanak 17-35 éves férfiaknak augusztus 22-25.

ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA
SZENT PÁL APOSTOL NYOMÁBAN
szeptember 2-8. | 7 nap | 499.900 Ft/fő

NAGY ZARÁNDOKLAT
FATIMA - SANTIAGO - LOURDES - LA SALETTE
szeptember 8-17. | 10 nap | 569.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
szeptember 11-15. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

MÁRIARADNAI BÚCSÚ
október 6-8. | 3 nap | 94.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
október 21-27. | 7 nap | 349.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
október 23-27. | 5 nap | 134.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
november 4-10. | 7 nap | 289.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT
november 6-11. | 6 nap | 414.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT ANDALÚZIÁBA
november 19-26. | 8 nap | 599.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

ZARÁNDOKLAT

Nagyszülőik zarándoklata és a járművek megáldása lesz Búcsúszentlászlón július 28-án, vasárnap, a 11 órakor kezdődő ünnepi szentmisén, amelyet Benven Sebastian Madassery verbita szerzetes mutat be. A szertartáson közreműködnek a nagykapornaki és a búcsúszentlászlói templomok kórusai.

IDŐSEK VILÁGNAPJA

Balatonfüreden megemlékezést tartanak az idősek világnapjáról. Időpontok, helyszínek és programok: július 26., péntek 18 órától Korzenszky Richárd OSB em. perjelleg beszélget Dr. Géczy János költő a Református Általános Iskola dísztermében. Július 27., szombat 19 órakor Matúz Csilla orgonaművész koncertje lesz a Krisztus Király-plébániatemplomban. Július 28., vasárnap 9 órakor szentmise a Krisztus Király-plébániatemplomban, majd szeretetvendégség a templom előtti téren. A rendezvények ingyenesek, adományt szívesen fogadnak.

BÚCSÚ

Nagykapornak-remetekerti búcsút tartanak augusztus 18-án, vasárnap 11 órakor. A szentmise főcelebránsa dr. Székely János szombathelyi megyéspüspök lesz. A szentmisén közreműködnek a búcsúszentlászlói és a nagykapornaki templomok kórusai, valamint a Zala Brass fúvószenekar. Rossz idő esetén az ünnepi szentmisét a nagykapornaki templomban tartják meg.

A pölöskei templom búcsújának ünnepe lesz augusztus 25-én, vasárnap 16 órától, melynek keretében dr. Udvardy György veszprémi érsek megáldja a templom új tetőzetét és homlokzatát. A szentmisén közreműködik a búcsúszentlászlói kegytemplom kórusa, valamint a Zala Brass fúvószenekar.

SZENT ANNA ÜNNEPE PÁPÁN

A Veszprémi Egyházmegye védőszentjét, Szent Annát ünneplik július 28-án a pápai Szent Anna-templomban (Pápa, Anna tér). A 9 órakor kezdődő szentmise főcelebránsa fr. Sárjai Szabó Kelemen OSB, győri perjel. A szentmisében sor kerül a jubileums házaspárok megáldására, amelyre regisztrálni pasztoralis@veszpremiersekseg.hu e-mail-címen lehet. Majd szeretetvendégség lesz a plébánián. 18 órakor a Szent Anna-litániával és Dankos Attila orgonaművész hangversenyével zárul az ünnep. A hangverseny ingyenes, adományokat szívesen fogadnak. Szeretettel várják az érdeklődőket!

MEGEMLEKEZÉS

Idén a pharrajimos, azaz a roma holokauszt nyolcvanadik, valamint a kislétai gyilkosság tizenötödik évfordulójára emlékeznek augusztus 2-án, pénteken. A Sant'Egidio közösség ezen a napon 18 órai kezdettel keresztény-zsidó imádságot tart a budapest-józsefvárosi Szent József-plébániatemplomban (Budapest VIII., Horváth Mihály tér 7.). Az imaórát Székely János szombathelyi megyéspüspök, az MKPK Caritas in Veritate Bizottságának elnöke vezeti. Imádsággal szolgál Fabiny Tamás evangélikus elnök-püspök, más testvéregyházak képviselői és hívei, valamint Radvánszky Péter rabbi. Mindenkit szeretettel várunk.

EMLÉKMISE ÉS KÖNYVBEMUTATÓ

Hollai Antal pápai káplán, címzetes apát, egykori esztergomi spirituális, plébános halálának 10. évfordulóján emlékmisét mondanak a budapest-felsőkeresztvári városi Keresztelő Szent János-plébánia-templomban (Budapest XII., Apor Vilmos tér 9.) július 29-én, hétfőn 18 órától. Ezt követően a közösségi házban (közvetlenül a templom mellett) Hollai Antal Minden napra egy gondolat című könyvének bemutatására kerül sor. A templom tömegközlekedéssel legkönyebben az 59-es villamossal érhető el a Széll Kálmán térről, de a 102-es, a 105-ös, a 110-es és a 112-es autóbusz is megáll az Apor Vilmos téren. Az emlékmisére és a könyvbemutatóra Hollai Antal egykori híveit, tanítványait, barátait és minden tisztelőjét szeretettel hívják és várják.

TANULMÁNYI NAPOK

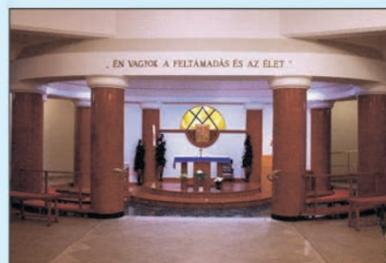
Pannonhalmi liturgikus tanulmányi napokat tartanak augusztus 12-14. között. Mire hívnak? A Pannonhalmi Főapátság hat évvel ezelőtt indított liturgikus képzést a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előkészületeinek segítésére. Ezt a sorozatot folytatva a képzési napokkal támogatni szeretnék a magyar nyelvű plébániai közösségek liturgikus megújulását, különösen felfedezve a liturgia és a templomtér szerkezetének kapcsolatrendszerét. Néhány a programok közül: előadások, kerekasztal-beszélgetések, bekapcsolódás a bencés közösség liturgiájába, az időszaki kiállítás megtekintése. Különösen ajánlják a programon történő részvételt lelképáztori munkában, hitoktatásban és keresztény közösségek szervezésében szolgálatot teljesítőknak, akik szívesen végeznek Pannonhalmán az éves lelkigyakorlatukat. Bővebb információ: <https://pannonhalmifoapatsag.hu/> Jelentkezési határidő: 2024. augusztus 5. További információ: lelkigyakorlat@osb.hu

SZAKMAI NAP

Ismét megrendezik a Kántorok szakmai napját Veszprémben, július 26-27-én, amelyre a Veszprémi Főegyházmegye várja a területén szolgáló kántorait, az orgona, az egyházzene iránt érdeklődőket. Az esemény szervesen kapcsolódik a Veszprémi Főegyházmegye védőszentje, Szent Anna napjához. Július 26-án ünnepi szentmise, 18 órától Szent Anna tiszteletére tartják meg a liturgiát a

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8912; E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203-8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

veszprémi Szent Mihály-főszekesegyházban. Az eseményen a résztvevő kántorok adnak szolgálatot. 19 órától Kóvári Péter, a Tihanyi Apátság zeneigazgatója ad ünnepi orgonakoncertet. Július 27-én 7.30 órától közös zsolozsmázással, reggeli dícsérettel folytatódik a rendezvény Balatonalmádban, a Jezsuita Kolostor és Romkertben, majd 8 órától orgonabemutatót és hangszerpróbát tartanak. Kovács Szilárd Ferenc 10 órától előadást és bemutatót tart a Gizella-népmiséről, majd 11 órától Kercza Asztrik OFM előadásával folytatódik a rendezvény. 20 órai kezdettel orgonakoncertet ad Kovács Szilárd Ferenc a balatonalmádi Loyolai Szent Ignác-templomban.

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉS

Az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán (Budapest XX., Török Flóris u. 227-229.) szakmai továbbképzések indulnak különböző területeken, alap- és haladó szinten. Elvégzésükkel kiváltható egy teljes hetéves továbbképzési ciklus a pedagógus-továbbképzésről, a pedagógus-szakvizsgáról, valamint a továbbképzésben résztvevők juttatásairól és kedvezményeiről szóló 277/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet szerint. Jelentkezési határidő: augusztus 5. Bővebb információk: <https://avkf.hu/kepzesek/szakiranyu-tovabbkepzes>. Érdeklődni lehet a tovabbkepzes@avkf.hu e-mail-címen.

KOLLÉGIUM

Felvéltelt hirdet a debreceni Szent László Katolikus Szakkollégium a 2024/2025-ös tanévre olyan egyetemista fiúk számára, akik egyetemi éveiket egy tartalmas, dinamikus fejlődő, családi közösségben szeretnék eltölteni. Szeretettel várjuk azon fiatalok jelentkezését, akik elhivatottak egy fiatal keresztény közösség építésére, valamint a mindennapok során szeretnék megélni a keresztény hitüket. A szakkollégiumba a Debreceni Egyetem bármely nappali tagozatos képzésén részt vevő hallgató jelentkezhet. Jelentkezési határidő: 2024. augusztus 2. Bővebb információ: <https://deltek.dnyem.hu/>

A Boldogasszony Iskolánövérk által fenntartott szegedi Karolina Katolikus Egyetemi Szakkollégium felvételt hirdet a 2024/2025-ös tanévre. Kollégiumunk olyan egyetemista lányok jelentkezését várja, akik szeretnék egy családi közösség tagjai lenni, fontos számukra hitük gyakorlása és megélése, és szívesen részt vennének közösségi és lelki programokon is. Jelentkezési határidő: július 31. A szóbeli elbeszélgetés időpontja: 2024. augusztus 3., 10 óra. Bővebb információ: <http://karolinaszakkoli.weebly.com/>

PROGRAMAJÁNLÓ

A Pogány Madonna nyomában a Tihanyi Bencés Apátságban. 1981. május 28-án mutatták be a hazai moziban A Pogány Madonna című kultikussá vált filmet, amelynek tihanyi apátságbeli forgatási helyszíneit Bujtor Balázs hegedűművész-koncertmester és barátai, valamint Barkó Ágoston tihanyi bencés atya vezetésével járhatják be az érdeklődők július 29-én, hétfőn három turnusban: 14,

16 és 18 órai indulással. Meglepetések: rendőrségi LADA, makettek a filmből, étel- és italköszöntő a Bujtor-filmek gasztronómiájából. A program időtartama 100 perc. Gyülekező: a kezdési időpont előtt 10 perccel a templom melletti látogatóközpontban.

A THESAURUS című program keretében betekintés nyílik a Tihanyi Bencés Apátság könyvtárába és gyűjteményébe augusztus 16-án és 23-án, pénteken 16 és 17.30 óra között. A séta keretében – a hagyományos tihanyi apátsági látóvalok mellett – a monostor máskor nem látogatható részében a szerzetesek könyvtárát és annak néhány értékes darabját mutatja be Gál Sámuel testvér. A program időtartama: 90 perc. Minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várunk! Gyülekező a kezdési időpont előtt 10 perccel a templom melletti látogatóközpontban.

KIÁLLÍTÁS

„Magyar Himnusz” címmel időszaki kiállítás nyílt július 4-én a Triangulum Galériában (Győr, Gutenberg tér 2.). A tárlat a Kárpát-medencei keresztény magyar kortárs alkotóművészek munkáit mutatja be. Az ünnepélyes megnyitón dr. Reisner Ferenc általános püspöki helynök, a Brenner János Hittudományi Főiskola rektora mond köszöntőt. A kiállítást Józsa Judit keramikus, művészettörténész, a tárlat kurátora nyitja meg. Zenei kísérettel közreműködik a Hangrafordító együttes. A kiállítás megtekinthető 2024. augusztus 4-éig, naponta 10–18 óra között. Belépőjegy a Káptalandomb 13. szám alatti recepción váltható. Mindenkit szeretettel hívnak.

Megnyílt a Váci Egyházművészeti Gyűjtemény legújabb időszaki kiállítása, amely Prokop Péter pap, festő és író munkásságát tárja a látogatók elé. Alkotásaiból sajátos életöröm árad, amellyel a lét misztériumát és egyediségét hirdeti. A Betegápoló Irgalmasrend Budai Házából kölcsönzött munkáit Bánki Ákos Munkácsy-díjas festőművész, Fazakas Réka művészeti író, kurátor, valamint Koncz Asztrik irgalmasrendi testvér válogatta össze. A kiállítás anyagában néhány más, szakrális, illetve sport témájú Prokop-munka is szerepel. A tárlat szeptember 1-jéig tekinthető meg, csütörtöktől szombatiig 11 és 17 óra között.

TÍZÉVES A MAGYAR KURÍR FOTÓÁGAZATA

KÉPGALÉRIA

CÍMMEL NYÍLT TÁRLAT MÁJUS 4-ÉN

MERÉNYI ZITA ÉS LAMBERT ATTILA

FOTÓBÓL A KERESZTYENI MÚZEUMBAN
(ESZTERGOM, MINDSZENTY TÉR 2.)

A KIÁLLÍTÁS MEGTEKINTHETŐ

2024. AUGUSZTUS 31-ÉIG

Ékesíteni és ékesedni

Szentjánosbogár-tábor Mocsán

(Folytatás az 1. oldalról)

A tábor első napjára jöttünk. Sorban érkeznek a regisztrációra az ifik. Mocsán nyolcvanvan táboroznak, mintegy húsz vezetővel. Itt is tombol a kánikula, de senkinek nem szegi kedvét a hőség. A vezetők játszani hívják a már regisztráltakat a zabföld előtti szabad térre. Megszólal a zene, táncos játék következik. A kör egyre nagyobb, senkit nem kell biztatni, hogy bekapcsolódjon.

A Dunakesziről több mint harminc évvel ezelőtt indult „Bogár” elmaradhatatlan programja a tábor. Idén öt gyerektáborot tartottak háromszázötvenöt résztvevő számára Borsodszentgyörgyön, Dombóváron, Hosszúhátján, Nézsán és Szobon, a tizenhat és huszonegy év közöttiek számára pedig két ifjúsági tábor százötven fő részvételével Mocsán és Mogyorósbányán. Emellett családi táborot is szerveztek – tudjuk meg Spengler Kata irodavezetőtől. Ez a nagy létszám annak köszönhető, hogy újra és újra vállalkoznak a fiatalok a szolgálatra: elvégzik a vezetőképzőt, elérik az egy-egy csoportnak vagy tábornak, besegítenek a háttér-munkákba, helyi szervezőként lehetővé teszik a tábor megvalósulását, illetve egész évben részt vesznek a bogárklubokban, valamint a bogárélet számtalan tevékenységében.

Az atmoszféra már ezen az első napon is sejteni, mi fogja meg és tartja itt a fiatalokat. Sokan érkeztek csoportokban a klubjukkal, mások a barátikkal jelentkeztek, de az sem ritka, hogy valaki egyedül jön. A hangulat olyan, hogy ők is azonnal bevonódnak a közösségbe és a programokba.

Az egyik társaság, a Párbeszéd Háza bogárklubjának tagjai magyarázzák: „idegenként érkezünk, de testvérként megyünk haza.” A hatodik táboros budapesti Nagy Hajnalka így fogalmaz: „Visszahúzódtok vagyok. Az elején mindig izgulok, be tudok illeszkedni, milyen lesz a csoport. Egy hét alatt aztán annyira megszeretjük egymást, hogy olyasmit is elmondunk, amit csak mély barátságban merünk.” A hetedik táboros monori Vér János azt mondja: „mint egy család, olyanok leszünk”. A gyömrői Kiss Máté pedig azt emeli ki: a bogártábor „segít, hogy elfogadóbb legyek”. Fábian Boglárka Piliscsabáról érkezett, ő szintén visszatérő táborozó: „Összetart minket a közös értékrend, így mélyen tudunk kapcsolódni egymáshoz, meg tudunk nyílni, és támogatást kapunk egy megtartó, befogadó közösségtől.” A hétéves kora óta „bogarazó” Latinovits Tamás táborvezető „bogárvarázsként” írja le ezt a hatást: „Itt igazi emberi találkozásokat élünk meg.”

A harminc év alatt számos táborot tartottak a legkülönbözőbb helyszíneken. A bogár-tábor bejárta már csaknem az egész országot. „Elmegyünk mindenhol, ahova hívnak, és ahol a helyiek vállalják a szervezésbe való bekapcsolódást” – mondja Spengler Kata.

Mocsán Kőrösiné Kádár Réka és férje, Tibor a helyi

szervező. Már a harmadik táborot rendezik a falujukban. Mindketten elkötelezettek a bogáréletben. Réka gyerekkorában, befogadó családtagként ismerte meg Dunakeszin a Szentjánosbogár mozgalmát, ifiként lett aktív „bogár”, a férjét is itt ismerte meg. Ma már négy gyerekük is bekapcsolódott a bogáréletbe.

Az első bogárklub tíz-tizenöt gyerekkel indult Mocsán, ők ma már ifik. Jelenleg is működik egy gyerekklub tíz-tizenöt alsóssal. „Tavaly elvesztettük az idős atyánkat, Tatáról kijáró pap van Mocsán. Tudjuk, hogy így még erősebbeknek kell lennünk, megnőtt az összetartás, a tenni akarás” – mondja Réka. Könnyű volt a szálláskeresés – hetvenegy szálláshelyet biztosítanak a táborozók számára. A bogárélet meghatározó eleme a beilleszkedés a helyi közösség életébe.

A Szentjánosbogár közösség többségében kis településeken tartja táborait. Amikor a jezsuiták – Sajgó Szabolcs SJ volt az első jezsuita „bogár” – felkarolták a mozgal-

településen élők közül, mind a résztvevőkből a legjobbat hozza ki ez” – mondja a jezsuita pap immár huszonhét tábor tapasztalataival a háta mögött.

A falusiakkal való találkozás tere a családi otthon, ahová befogadják a vendéget. A csoportvezetők felkészítik a gy-

A háromtáboros Kovács Dóri meséli: a tavalyi kókai szállásadójuk az év során többször is meghívta őket. Barátság alakult ki közöttük. A bogártábor a szállásadókat is szívesen látja közös programjain: az irodalmi zenés esten, a szentmisén és a táborútnál.

A tábor központi témája idén a *jelenlét*. Ezt járják körül a hétköznapi élettől kiindulva: honnan jövök, mivel töltöm az időmet, hogyan hat rám mindez. A következő lépés célja a belső függetlenedés, a jelenre összpontosítás. Innen jutnak el a kapcsolatok átgondolásához, s végül a csúcsponthoz, az istenkapcsolathoz: hol és hogyan találkozom Istennel.

A reggel napindító gondolatokkal kezdődik, majd csoportokban folytatódik a téma feldolgozása, ami nem egyszerűen beszélgetés, hanem sok-sok játékkal átszótt, oldott hangulatú együttlét.

Koronkai Zoltán hangsúlyozza: a fiatalok nyelve a játék, ezen kell szólnunk hozzájuk. Hozzáteszi: másként megy át a prédikáció is, ha előtte együtt voltunk a játékban. Úgy véli,

ra megnyitja a szeretet útját – fogalmazott Koronkai Zoltán. „Kölcsönös ajándékozás a bogártábor is. Jöttetek, s van ebben valami kiszolgáltatottság, hiszen idegenekhez mentek, és akik befogadnak benneteket, semmit sem tudnak rólatok. Mégis megnyitották az otthonukat. Isten szeretetterve így válik valóra itt, Mocsán, rajtatok keresztül, akik eljöttetek, és azokon keresztül, akik befogadnak benneteket.”

Jézus maga is ezt az utat járta – fogalmazott a szentmise szónoka. Szegényen és eszköztelenül lépett a világba, s amikor csodát tesz, azt mindig másokért teszi. Jézus is töreknyen jön, úgy mutatkozik meg a végtelen és hatalmas Isten, mint egy vándorpredikátor. Arra hív, hogy üzenetét annak lényegéért fogadjuk el: úgy jön közénk, mint aki szeret. Alázatosan. Nem az erő és a hatalom nyelvét használja, hanem az egyszerűség, a szeretet nyelvét.

A szónok a szentlecke magyarázatával folytatta: Isten kiválasztott bennünket, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk a színe előtt. Van eleve elrendelés, ami jó, mert azt jelenti, hogy Isten szeretett gyermekei vagyunk, akart bennünket, öröktől fogva szeretettel gondolt ránk. Történhet bármi, ő szeret bennünket. A lelkigyakorlat, a bogártábor meghívás arra, hogy ezt az igazságot izleljük, mélyebben befogadjuk, mert ha ez él bennünk, akkor van az életünknek egy alapvető öreme.

Jó helyen vagyunk, az Isten tenyerén. Hogy mi Isten jövőre vonatkozó terve, azt nem tudjuk. De azt igen, hogy véghez viszi a tervét: egyé teszi Jézusban az emberek szívét. Ennek vagyunk részesei mindannyian. Isten országát készítjük elő, hogy szeretetben egyesítsen minden embert. Ez itt most kicsiben valóságga válhat. Azon dolgozzunk, hogy Isten országa megvalósulhasson közöttünk – buzdította a fiatalokat Koronkai Zoltán. Ezzel az indítással kezdődött a tábor.

Sok minden vár itt a résztvevőkre: lesz kirándulás akadályversenyyel, irodalmi zenés est, teaház, majd eljön a táborútnak ideje is énekekkel, játékkal és szentmisével a tűz körül. A búcsú része a vezetők között az üzenőfüzet, a táborlakók között pedig az úgynevezett harmonika, amelyben egymásnak írnak valami személyeset, fontosat. Így mindenki visszajelzést kap magáról, ami nagy érték a személyiségfejlődés szempontjából.

A bogárélet a tábor után is folytatódik: a barátságok továbbviszik a fiatalokat az életben. Nagyon sokan bekapcsolódnak a mozgalom körüli tevékenységekbe. „Az ember ad, de sokkal többet kap vissza. A bogár megtartó erő” – mondja Latinovits Tamás. A reformátusnak keresztelt, majd a bogártábor hatására katolizáló és a papság útjára lépő Finta Zsolt megerősíti: „Itt feltöltjük a lámpásunkat, hogy egész évben ezzel világíthassunk.”

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

mat, tudatosan gondolták el, misszióként. „Megjelenik egy előregező, létszámban csökkenő faluközösségben vagy száz fiatal. Jóérzésű emberek támogatják a jelenlétüket. Ez beindít valamit. Idős emberek, látva őket, azt élik meg, hogy van remény. A mi gyerekeink ugyan nem járnak templomba, de mások igen – gondolják. Mi is sokat kapunk, mert befogadnak minket. Mind a

rekeket arra, hogy ne szállodai vendégekként viselkedjenek, hanem tegyenek fel kérdéseket a vendéglátóknak, legyenek nyitottak, érdeklődők. Ebből a hozzáállásból aztán valóban mély beszélgetések születnek. A gyerekek megismerik, milyen helyben kereszténynek lenni, a falubeliek pedig megélik, hogy a tábor alatt és után fellendül náluk az élet. Ennek meg is van a gyümölcse.

Új kezdeményezés, hogy a bogarak különböző tevékenységekkel is bekapcsolódnak a település életébe: Mocsán a falu és a hozzá tartozó Tömörd-pusztán nyolc kereszténynek karbantartásában segítenek, együtt dolgoznak az azokat örökre fogadó idősekkel. Szépítenek – gyomláznak és ültetnek –, majd a munka végeztével együtt imádkoznak a kereszt alatt.

HÍREK KÉPEKBEN

• A Vesprémi Főegyházmegye lapbook készítésére hirdett pályázatot 3-4. osztályos hittanokok számára. A legjobban sikerült pályamunkákból összeállított vándorkiállítás nyár végéig látható a Balaton északi partján található katolikus templomokban.

• Átadták a Miskolci Egyházmegye gyermekvédelmi központjának új székházát július 17-én. A Szent Zotikosz Gyermekvédelmi Intézményt 2013-ban alapította Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök Tolcsván. Az új székház Abaujszántón épült meg. A házszentelés szertartását Kocsis Fülöp érsek-metropolita és Orosz Atanáz püspök végezte.

• Az egri szeminárium idén is lelkigyakorlatra várja azokat a tizenévesnél idősebb fiúkat, akik érdeklődnek a papi hivatás iránt. A lelkigyakorlat augusztus 12-15. között lesz Egerben. Jelentkezni a spirituálisnál lehet a loczitamas76@gmail.com e-mail-címen. Az egri szeminárium kispapjai és előljárói szeretettel várnak minden érdeklődőt!

A hűség útja

Lezárult Inez és Henry Casolani máltai házaspár boldoggá avatásának egyházmegyei szakasza

Inez és Henry negyvennyolc évig voltak házastársak, példamutató életet éltek. Ők az első máltai házaspár, akiknek kanonizációját kezdeményezték. A boldoggáavatási eljárás egyházmegyei szakaszát lezáró szertartást a Charles Scicluna máltai érsek által celebrált hálaadó szentmise keretében tartották július 3-án a vallettai Szent Ágoston-templomban – ugyanott, ahol a Casolani házaspár nyolcvan évvel ezelőtt egybekelt.

A 2015 óta, a boldoggáavatási eljárás egyházmegyei szakaszában összegyűjtött dokumentációt és tanúvallomásokat most Rómába küldik, ahol a Szenttéavatási Ügyek Dikasztériuma vizsgálja majd a házaspár szent életére és a szentségük hírére vonatkozó információkat. A posztulátor, aki koordinálta a munkát a feleség és a férj esetében is, Josef Sciberras OSA volt; a tanúvallomásokat pedig az érsekség alá tartozó Máltai Metropolisz Biróság tagjai gyűjtötték össze.

„Ezek a falak, amelyek nyolcvan évvel ezelőtt tanúi voltak a szeretet ígéretének Inez és Henry Casolani között, ma tanúi annak a fontos lépésnek, hogy felismerjük mindazt, amit Isten tett bennük és általuk. Az Úr válassza őket szeretetének tanúivá, a hűség, az alázat és az életszentség példaképeivé! – mondta homíliájában Charles Scicluna érsek. – Hálát adunk az Úrnak a kegyelemért, amelyet Inez és Henry Casolani iránt tanúsított, akik elfogadták az ő hívását a házasságra, amelyben kegyelemre és szentségre leltek. Inez és Henry Casolani révén az Úr példát ad nekünk. Mindannyian tudjuk, hogy mennyire szükségünk van ma is a házasságban a hűség szeretére. Bennük sok más, házasságban élt szentet is tisztelünk, akiket csak az Úr ismer.”

A záró szertartáson jelen volt Cecilia Casolani nővér, a házaspár lánya is, aki tizenkilenc évesen lépett be a Megjelenésről Nevezett Szent József Nővéreiszterzetesrendbe (*Sœurs de Saint-Joseph-de-l'Apparition* – a rendet De Vialar Szent Emilia alapította; a nővérek a szegénygondozásnak és az oktatásnak szentelik magukat – a szerk.).

Inez Casolani 1905. október 11-én született Cospicuában. A tanári pályát választotta, majd a házasságkötés után teljesen a családjának szentelte magát, és segítette a szükségben lévőket, beleértve a kórházban ápolott betegeket is.

Fiatalkorától kezdve minden csütörtökön este egy órát töltött imadásban az Oltárszentség előtt. Lelkiéletének négy alappillére az imádság, Isten igéjének olvasása, az önmegtagadás és a szeretetszolgálat volt. Szent Görög Preca (*kármelita szerzetes, az első máltai szent – a szerk.*) ereklyéjének köszönhetően Inez súlyos lázból gyógyult fel. 1992. július 13-án hunyt el.

Henry Casolani 1917. november 25-én született Vallettában. Az engedelmesség, az alázat és a jótékonykodás voltak meghatározó tulajdonságai. Műszaki rajzoló volt, és olyan munkahelyi környezetet teremtett, amelyet áthatott az evangélium szelleme. A sokak által „a béke apostolaként” ismert Henrynek sok elkeseredettséggel és megpróbáltatással kellett szembenéznie, amelyeket Jézus szenvedésével egyesített. Különösen kiemelendő, hogy megmagyarázhatatlan módon meggyógyult a látása a máltai Boldog Maria Adeodata Pisani bencés nővér közbenjárására. Henry Casolani 1999. december 29-én hunyt el.

A Casolani házaspár a vallettai Szent Ágoston-templomban házasodott össze 1944-ben. Rendkívül jól éltek meg házasságuk mindennapjait. Egy lányuk született, Cecilia Mária. Tavaly megkezdődtek az előkészületek, hogy földi maradványaikat a vallettai Szent Ágoston-templomba szállítsák át, és ott nyilvános tiszteletadásban részesülhessenek. A boldoggáavatási eljárásuk egyházmegyei szakaszát lezáró szertartás az érsekség YouTube-csatornáján máltai nyelven megtekinthető.

Forrás és fotó: Máltai Főegyházmegye (Archdiocese of Malta)

HÁLAADÓ ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA WADOWICE – KRAKKÓ – ÓSZANDEC

2024. október 7-9.

Közös szentmiseünneplés és hálaadás
Erdő Péter bíboros, prímással

a krakkói Isteni Irgalmasság bazilikában lévő
magyar kápolna felszentelésének 20. évfordulója alkalmából.

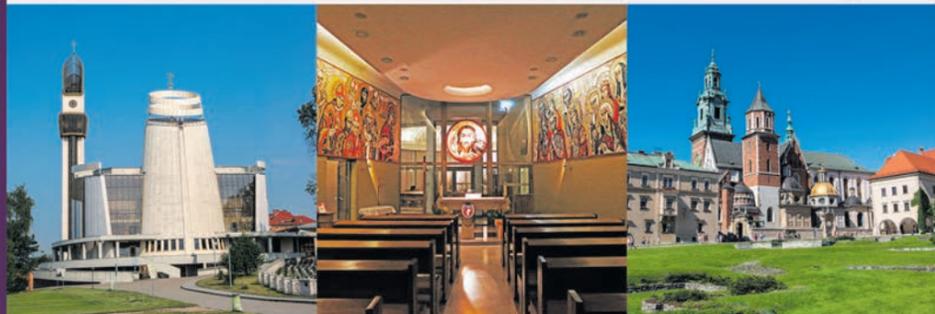
LELKIVEZETŐ:

Horváth Zoltán atya,
az Avilai Nagy Szent Teréz templom plébánosa

ZARÁNDOKLATVEZETŐ:

Kuzmányi István diakónus

A zarándokút a Magyar Kurír és az Új Ember katolikus hetilap kiadója
és a Via Sacra Zarándok Utazási Iroda szervezésében valósul meg.

További információ és jelentkezés:
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

A Szent Sír-bazilika felszentelésének évfordulóján

875 év telt el azóta, hogy 1149. július 15-én Angoulême-i Foucher (Fulk, Fulcher) jeruzsálemi latin pátriárka újra felszentelte a Szent Sír-bazilikát a keresztések korabeli átépítései és bővítései után.

Az eredeti épületet 335-ben szentelték fel, ez jelentős átalakításon esett át azután, hogy 1099-ben a keresztések elfoglalták Jeruzsálemet a második kereszties hadjárat során. Minden évben, július 15-én a Szentföldi Kusztófia ferences szerzetesei ünnepélyes szentmisében emlékeznek meg a bazilika felszentelésének évfordulójáról. „Mit is jelent számunkra ez az ünnep? Miért tulajdonítunk ekkora jelentőséget egy fizikai térnek? – tette fel a kérdést a homíliában Francesco Patton OFM szentföldi kusztos. – Ez a hely tanúja volt a názáreti Jézus halálának és feltámadásának, ezért hittünk és reményünk források belőle.”

Jeruzsálem elfoglalása után a keresztések számos templomot újra akartak építeni, köztük a Szent Sír-bazilikát is. Az őskeresztény épületeket (Anasztaszisz, Golgota, Martürion) az új bazilika foglalta magába. Létesült egy nagy presbitérium is – amely ma a görög ortodox Katolikon –, mely köré több kápolna épült, Krisztus passiója egyes mozzanatainak szentelve. Az észak-déli tengelyt adó kereszthajó magába foglalja a Golgota szikláját is. Az ünnepélyes

szentmise kezdetén a kusztos megtömjénezte az üres sirt, amelyre az evangéliumok könyvet helyezték. Az oltár az Angyal-kápolnában állt, a sírral szemközi aediculában. Az ige liturgiáját a kis szentélyen kívül, a felajánlást belül végezték.

Francesco Patton kusztossal két koncelebráns léphetett be az apró helyiségbe: Stéphane Milovitch OFM, a Szent Sír őre és Carlos Malfa,

az argentinai Chascomús eremita megyéspüspöke. „A hely, ahol vagyunk, és a szövegek, amelyeket olvastunk, mind arról beszélnek, hogy Jézus valóban meghalt és valóban feltámadt. Ez a hely ezért a keresztény bizonyosság és remény forrása” – mondta Francesco Patton.

Forrás és fotó: Custodia Terrae Sanctae Fordította: Verestói Nárcisz